

Forord

Lidest tænkte jeg, da jeg ^{for} 44 år siden var på min fjerde tur til fangstfeltet i Polarhavet, at jeg nogengang skulde give mig kast med at skrive en hel bok. Thi av naturen var jeg elskede, av dyne livet og friluftslivet langt højere end skolebenken.

Men undulig er skjæbnens vill. Det traf sig, at jeg kom ^{til} og drev fangst virksomheden i alle disse årene udenfor al folks øjne.

Dette måtte jeg jo fortælle om, og så har jeg skrevet isbetragtninger for det Meteorologiske Institut København i 30 år, for nu år siden fik jeg brev fra Sjefen hvori han spørger om jeg ikke skal skrive en bok om isforhold og fangstlivet og venteligt så han og flere folk at det vilde være med glæde og læse den.

På blev det ingen anden råd, end at jeg måtte sætte mig hen på et roligt sted og agere forfatte og resultatet av denne min situation.

virksomhet er det da, jeg har vover at frem-
legge for et forhaabentlig ikke altfor kritisk
publikum.

Lillyhamm 10 februar 1941

Waldemar Rasmus

<u>Indhold</u>	<u>Sider</u>
Min første tur på Ishavet.	1.
Lampen for tilværelsen i isærken	28.
Fangstlivet med Seil skudene	37
Hvalrosfangst for og med lide	43
Stammen af Hvalros afholdt steder	47
og Yngle pladder under Pælue og Norra-Zentia	
For Hvalros Yngle pladder og bestand.	50
Ring deler (Pædder)	54
Salselin, bestand og dens gang	55
Selbjørns Klapmusen	69
Selbjørn	71
Den bestand	89
Ove vintning	92
Reens luttelbarns slækt og tilværelse og bestand	98
<u>Yngle livet</u>	110
Hjort hund	112
Behandling med fangst	114
Selbjørns	118
Kinden som fangstmand.	118
Sel for luttel	

Indledning

Sommere 1895 kom min far Poin Kamen
hjem fra Sundal, hvor han hadde vært og
på sed arbeide av en dampkutter som blev
bygget til en Lord Amholtte Peite London

Denne skulde brukes av Lorden til
Iskassfartøi, min far hadde i flere år reist
med Peite på jagt tur i Norge og hadde også
over vintret på Donskegatt og på Pralbar fra
1888 - 1889 Fartøiet blev døbt "Victoria" og
skulde gå fra Tromsø i juli mnd. på
en jagt tur til Pralbars Kytter

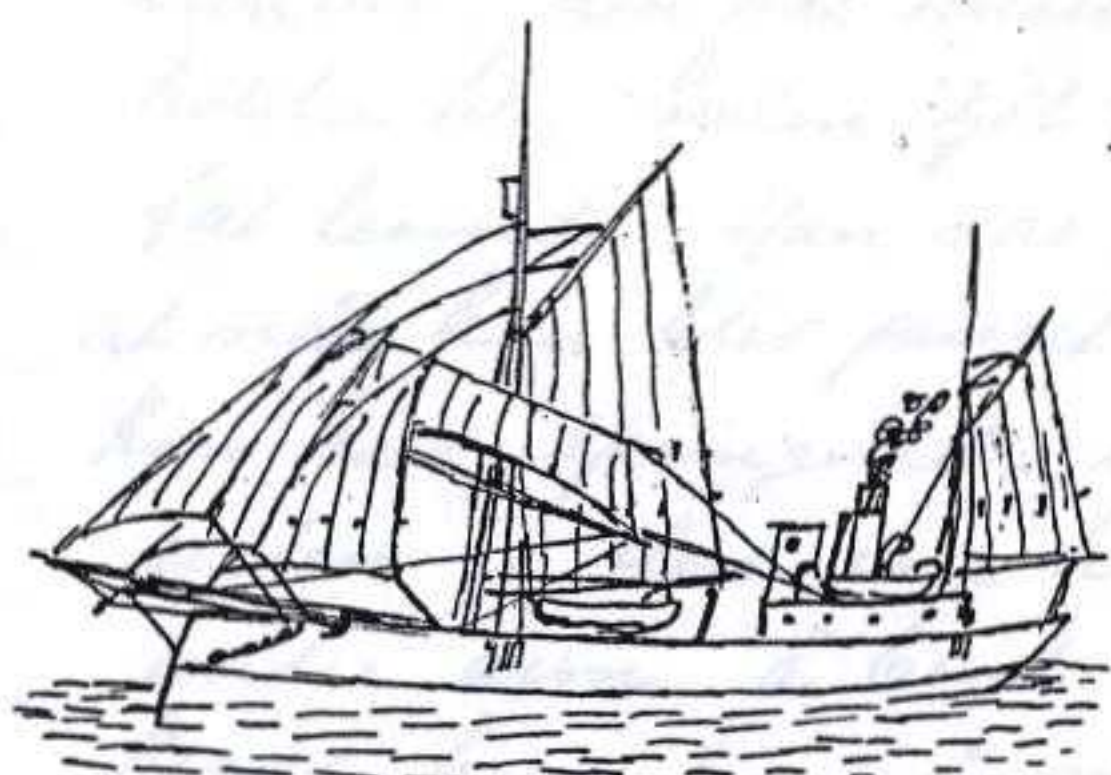
Jeg var da netop kommet fra skolen
å sat og leste mine bøker: da far kom å
sa at jeg skulde få være med på tur: å at
jeg kunde gå til Skomakeren å få mål av
Sjöstorlen, lesningen blev slut å å en
fart sprang jeg avgårde, på veien
frap jeg mange av mine Kammerater
og fortalte de den store nyhet, de så
da nok så usundelig ut. og mente at jeg

som bare var 11 år, at det var god isbjørne
mat for de havde lyst at høre at isbjørnen
hadde dræbt mangen en mand.

Fartøiet kom da til Tromsø den 2 Juli
og fortes af Kaptein Nilsen Arendal at min far
skulde være fangstleder på islands samt blev
det fortalt i Tromsø 6 fangstmand og 2 skytter
det øvrige mandskab var fra Arendal at
besætning bestod af 18 mand forresten Lunden
og mig. Fartøiet blev overført med de for-
nødne fangstredskaber og afgang skulde
ske med 2 Juli.

Mot Nordishavet.

Den 14 Juli i fint solskind a stille, dampet
 "Victoria" flag smykket nord Soresundet, vi
 ankrede op i Melvik og du gjorde mandtkabet
 færdigt fjoklar samt fangstbåtene i orden for
 fangst, vi la ti dag du medens Lorden du
 sport tur ut på seignundene a drog
 fisk flue gang var det bare han a mig
 som roede ut a feltet, han var nemlig
 en stor barne ven a' og fik navnet Pymme
 av ham. Vi stak da til sjøs a' efter 3 døg
 Seilads kom vi til soikap på Prallard, du
 var ingen is a' Russen blev sat for Kapvæn
 da vi fik væn i sikke fik vi spret is a'
 i den sprette is blev fangst flue Storkobbe
 da Lorden blev færdig av den sort fangst
 blev det a' gå inn i isen for at finde
 Bjørn, det blev da kuddet frem a' tilbake
 inn mellem store ismarker (flue) til
 vi nåede Kong Karls land, du var da Bjørn

D/S. VICTORIA

op til 40-50 a' flue på hver eneste isfla, og flue blev skudt på land, vi fangstfolk kaldte Kong Karlsland for isbjørtegningsland da du altid er bjør. om ikke drivisen ligger rundt landet, den har huler i snefjærene. Sonden holdt til, Sonden gik ²⁴ stykker a' 5 unge blev fat levende. Han var en ivrig ^{jag} jag. Det hende at når han blev purret ud til bjørne fangst kom han springende ud ^{af} salongen med riflen i den ene hånd a' klavne under andre arm a' bent op i bålen, a' der kladede han sig på, mens klavne roddede mod isen hvor bjørnen var. efter nok godt dærlig veir blev Rursen lagt ud af isen for at finde sel i den sprut iskant, vi kom da klar de store ismarker og begynte at følge iskanten øst over, a' da vi kom ca 400 nautiske mile fra Kapsvæn brag vi sel i massevis hvor du blev fangstet 700, nu blev Rursen sat mod Grænbard for at søge efter Rensdyr og

Hvalros, ^{kom} vi ~~var~~ da oppe i Hentopenstredet og
 ved Ulvebugten på Nordøstland. Hæf vi på en
 del Hvalros. Hver av 15 blev skudt af Lorden
 vi gik derfra til Vålbugsfjorden inde i Staden
 å ankrede for at holde ringjoring på damp-
 kjelen, det var da stille og først lat skine.
 Lorden kom til mig å sa at nu skulde
 bare vi to ro på jagt efter Ringdel, jeg gjorde
 mig klar og vi roede inn fjorden hvor
 en del store isflaer lå, der var masser
 av ringdel på isen. Da vi ligge ved is-
 kanten å ventte på at Ringdelen skulde kom-
 me i vandet, da Lorden hadde givet et
 par skot skulde inn over isen å få den
 ned av isen, for de store isflaer var umulig
 og gå på, så vi så en bjørn komme springende
 ut over mot os. Da sa Lorden, nu skyt-
 mind, nu skal du få skyte bamsen
 men ikke for jeg varste mi du skyte
 i lå stille i båten og med anslag på
 båtrøpen lå jeg klar. Da bjørnen kom

ca 50 meter fra os begynte den gå for seg
 å ut som det var stoppet den å viret, da
 den ingen lukt fikk av os kom den helt
 til iskanten, da var bare holdet 20 meter.
 Saa Lorden, å det smalt, björnen fikk
 huden i brystet men gjorde et forvild
 dropp å sprang i sjøen jeg kunde losse
 men det gikk bumm. Lorden roide frem
 da vi var da bare 10 meter fra den
~~gjett~~ 3de skute gikk som en björns liv
 Vi hadde 4 valros halve i båten som vi telt
 björnen op på et isflak som lå ved den
 borte skank, mens Lorden fladde og
 jeg hjalp til å holde i labben å strak
 ned opst broken. Spinte jeg han fleve
 gang, om han trodde at folkene ombord
 trodde, at jeg hadde skutt björnen
 mai jeg fortalte det. til svar fikk jeg
 at jeg blev en god björne skytte å
 han skulde forklare det hele Lorden gjø
 da to Rengul fra det isflak som vi stod

7
Ringdelene er nemmelig et nyt Skjær^{dyt}, som
kommer meget, gang^{klod} i i til Bålen når
den er i vandet, men sky når den ligger
på isen. Vi kom da ombord og Lorden for-
talte hele bjørne jagten, da jeg gik til
hvis fik jeg ikke såre for langt ud på
natten, for tankerne var på bjørnen og
mine kammerates hymne. å alle mine
lesere må forstå at jeg syntes jeg var
en svag kar.

Da Hjælpsningen var gjort. blev krusen
lagt so strakt for at gå til Proffiden
på revsdyr jagt på veien blev der skudt
en del slottkubber som la å satte sig i
noe spret is ut for Barntslundeb.
inne i Proffiden ved Diskeluglen andret
vi, å der lå to Firnsø skuter på enfangst
"Jagt Godtfrid" å Jørgen, Lovit. å Lorden sagde
da til mand skabt, at han skulde skyte
så mange ren at de skulde få satte
sig hvor sin fonde, du blev da skudt

48 penn. å av de blev en del. tat til skibet
brukt, resten blev fordelt på mandtskab

Desse hadde ingen fangst lot bare
månens penger å fri Kost. Kosten var
ene stående god og, mandtskab fik
en flaske Rønstøl til hver middag

Stuvsten var en mand fra Porsanger
som Lorden likte mindre, denne hadde
meget bilhold i Lugaun hos fangstomændene
ca to uker før vi gik hjem, blev det
varslet at det var ikke mere å ligge.

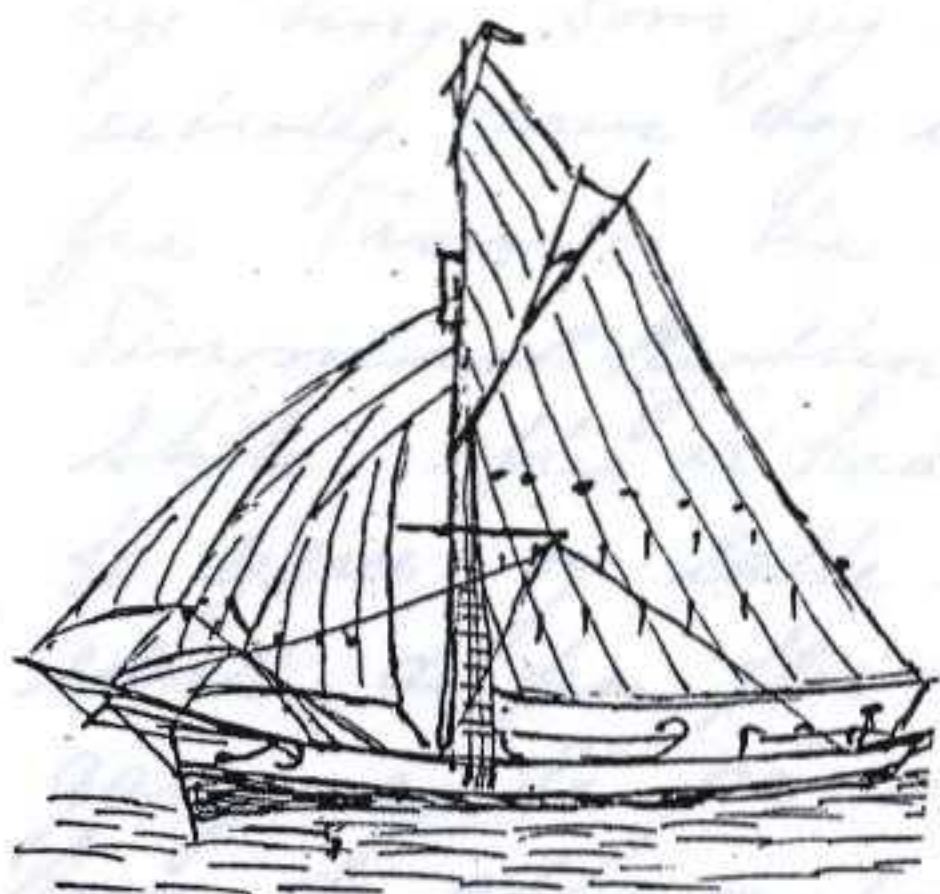
Her blev da endnu søkt hvor 200
flasker var blid av, ingen vilde forlæte
det, og de blev intet mere søkt. Men
da vi den 14 September kom til Tromsø
blev al Rønstøl tat fra Guvernen å mand-
skab, og ingen drøkte penger fik de

Fra blev da beordret av Lorden
at han skulde dele det Røst til fattige
folk i Tromsø Det blev da lange fjær
og kanske lit anger på at de hadde Røst

sig med bairuskål. Når det var dårlig vær
 fløide Lorden å arbeide forskjellige ting
 i trearbeide. Han arbeide papphyller å et
 bokskab og var meget flink. Jeg hadde
 ansett å gjøre ren hans filer når de
 blev belagt av treflis, sende himm måtte
 jeg med mine, older stemme syng
 barne sanger til ham. Jeg fik av ham
 meget godtnier å hadde det strakt på
 sinen, og for han reiste til England fik
 jeg en sjøfuglerifle a kr 100. — Han
 klappet mig til avsked å sa at jeg
 måtte me bli en god bjørne jeger, og
 siden den tid har jeg skudt ca 150 bjørner.
 Lorden var siden i Norge med sin
 "Joh. Fulmer" der da sport-fiske å
 Rype jagt. og jeg var da med som bue
 til ham.

Jeg reiste da hvert år med min far
 som hadde sit eget Seilfabrik-jagt. Ligger
 og da jeg var 17 år gammel var jeg

skytter, da vi kom hjem i febr. bestemte
 jeg mig a reise til Jås en tur, for hyre
 i Byen med en lille båt. Adilke
 men det blev ikke lang tur, da jeg
 var så uheldig a brække min høie
 arm ^{med} lossing av Kull i Byen våren 1902
 jeg reise da hjem. Far var da melays
 reist til fangst fellet. blev frist og hyre
 mig med Jagt. "Ingeborg" joies av Killoffer
 Hansen Tromsø. var alle 3 menn a kom
 til Tromsø med fullt last av bel, aiel
 ofte var jeg skytte med min far som
 da hadde kjøbt en hal del i "Victoria" og
 Jagt Ligger joies da av min svoger Johannes
 Larsen Vi var da to menn a hadde fine
 fangster av det store Kvalros a 63 bjørn
 jeg hadde om vinteren tal skymmes
 eksamen, og om våren i April, kjøpte min
 far en liten Jagt. "Carpus" på 26 hells ton
 som jeg skulde joie. At var da mange
 folk i Tromsø som mente at jeg var

EXPRES

11

for ung. jeg var da $19\frac{1}{2}$ år gammel, Vi seile
fra Tromsø den 24 april og var hjemme
10 august med last av sel storbøtter. 1905
kjøpte attur min far en fagb. "Lytkens prøve"
som jeg førte, og på den turen hente muste-
lige ting som jeg skal fortelle, det høies
etvotly men dog sant. Vi seile 30 april
fra Tromsø da vi kom til Færnes på
Finmarkskysten ankom vi, for vind
skille efter vi hadde gjort seilende fast kom
to sjære og satte sig på toptinde Ranten og
strek, de for fløide rundt fastvilt flere
gang og så på land efter en stund
kom de attur ombord, med hoder sine hvilte
i nebbet å lå de op på Mosfalds botten
under gass på masten, å de fløide
stadig på land efter Kristu, neste
dag om kvelden hadde de bygget
redet skal ferdig, men da kom
det svart vind fra SW, vi hulle
op seilene å litt anku, under det

at seilene begynte at skjerve a' vinden
fyllte de, faldt rede ned. Jærene hoste
da et forfærdelig spetakkel og fulle
os en mæls vei fra de fløi til land.

Da mente gamle skytte Ole Pedersen
at her det ikke var nok for skam skyld
ville han ha gød fra for nu hadde gura
bygget litt kiste til os. Vinden friskede
a' det bar avgårde med styrende
god fart og en lang land, da vi
var over av Vardo satte kursen på
Kap Karim efter 3 dogn seiltads fra
Lamsø var vi ~~nu~~^{at} ved Kap Karim, at it
var da gød ut ^{at} Hvitehavet, og vi fant da
en isklop som lå ut for Syd Spidsen
av Novaja Zemlja der var da flere
seilfangere a' det blev fangstet flere tusen
sel vi fikk 700 sel a' 50' storhobben, så
en dag i første dag av juni blæste
det op en storm av Ost, vi lå da flere
fartøier i la av isen a' bakkede for små

seil. Efter middag stengte jeg mig ned på
 benken, å kan forsiikke at jeg ikke såv
 men syntes at jeg stod ved korpinden
 og at en stor mand stod ved siden av
 mig, med pekefingeren på NW skate
 på kompasset, i et øie var synet
 borte jeg gik da op på dækket å fortalte
 vakt havende skytter hvad jeg så,
 vi blev da enige om at seile da
 NW blev skuren over til isen som
 ligger ved Happeröen, satte til budfakten
 å skvartops seilet med skykende god
 bær lasset vi umma veir å go, da
 vi hadde seilet ut en distance på
 400 nautiske mil begynte vinden at
 loie og høien la sig fort, da vi nåede
 iskanten var det mellem vind stille
 jeg gik da op i tårnen og satte
 Riksen på isen som skynte sig
 SW over spret å lå i skummen. De
 lå sel på langt øieblik, og tre dage

og
 efter var ~~da~~ full lastet. Da vi kom hjem
 den 23 juni da Ole Pedersen jeg tok
 feil på sjua risved betygsfortsinnelse
 for det har jeg divint flere ganger.

1906 Salget min far, Jagt Lykkenprøve og
 jeg fik da halve delen i Jagt, Løven som
 min bror Lejend hadde gift i 3 år. Holmund
 Austad Grosser Jensen a far Koble da en
 kongelst kutter "Autumn" som ^{da} blev sat inn
 en hjelpe motor på 16 hk. den a en
 Galias "Pøstene" av Torms som foitel av
 Ole Gerdal som hadde halvedelen i fastrikt
 i samens med Grosser Anton Vas
 var di to foitelle selfangere som fik
 Motore.. "Pøstene" hadde samme sort motor
 Alfa.. di gjorde en fart på 3 knob i stille
 a smul sjø, i en liten frisk bris stod
 di stille.

Jeg seilede da med jagt, Lykken på
 fangstfeltet i tre år. Salget min hvalde
 igjen til min far, a Koble om huset

ic avstf
 me år

1909 et Jagtfaar, "Pelsbjælma" den var meget
 fineste Jagt a en god seile, bygget i Thetian-
 sund i 1888 jeg seilede i november til
 Lütanen Stat med en Skiffersten last
 og desfra til Alund hvor jeg fik lagt
 istud og forstærkning med røtter i bogen
 jeg kom da til Toronto første dage i marts, 1910
 seilede til Kvitehavet slutten af samme
 måned. Kom til Norge 16 mai med last af
 sel. jeg la da op Jagten og seile en
 "Jorde Alma" for samme fangst, var da
 ute i 25 dag og havde fuld last af
 sel. Blev da for 3de gang og seile til
 iskanten med up, Autumn, for at vælte
 selfangeme, at de ikke fik lov a fangste
 under land ved Novia Zemlia Ryssen
 ved da Russerne hadde in cirklet Ryssen
 3 nautiske mile fra land. Grunden
 til dette var, at nu varende for-
 fatter Carl Hansen hadde nullet ud
 en overvintnings efangst ekspedition

på 4 mand, som led^{de} den navn kundige
 Bunt Jørgensen (Beisau) disse blev land
 sat i Kristofabag hvilen 1909 med Lars
 Hansens farbror Jørg. Jørg. og på trods
 Lars Hansen havde ikke fået til
 ladelse av de Russiske myndigheder, å
 et på vinteren kom flere Russere til
 dem, a. Beisau fik hårde toir for
 at komme rustene klar, disse rusten
 lå 30 nautiske mil længere inde i
 Kristofabag å det viste ikke Lars
 Hans om. Rustene tok de om våren
 1910 en slede fuld til Waigath, å fik
 bred til de russiske myndigheder. Og
 da blev det varsket den Norske myndighed
 denne varsket da Lars Hansen og malakutter
 "Autum" blev leet ~~at~~ for at av kunde ekspedi
 sjonen "Autum" som forles av min bror
 kom til Kristofabag i sidste liden. og
 fik eksp. de sjonen vel beget om bord min
 bror blev da og liden en overvintungs ekspedi

Ljøn til Jan Skain med en kutter, "Fisker"
 således blev det at jeg blev at gå ud med
 "Autumn". Om vinteren 1911 kom jeg til at
 tænke på, at man seilede for sent ud,
 og bestemte mig derfor at seile tidlig
 for mulighed at finde nye sel fangster
 i Hvidehavet. midt i februar begynte
 jeg at gøre jagten klar, men da mente
 folk i Tromsø at det var galmands
 fare og ville til ishavet med på vinteren
 den 28de ^{februar} i frokt SW lettet vi
 anker vindene halle sig frisk, påste
 Væddø den 3de marts krusen blev da
 sat langst Messmandskeyden at den
 5 var vi ud for Parliat, iden lå
 da sat bords over Hvidehavet, da vi
 ca 40 nautiske mile i Vest av
 Kap Karin, var iden spret inn over
 Hvidehavet. Viint halle sig frisk med
 bris fra Syd. vi krydiede inn den
 sprette ut, at da vi kom til den lette

iskant fik vi se sel som hadde ynglet
 det var da end. å måtte begynte
 at komme, vi fik fangst 354 til
 morket stoppet fangsten. Ut på natten
 begynte det å blåse fra NW og isen satte
 tak, vi måtte da forlate selene. og
 krydde ut av isen. Stormen var da
 flere dage, som vi for små seil døde
 den av ut for iskanen, da så endelig
 vinden loiet, var det umulig for seil
 faktori at trengje inn til yngstfangsten

Vi blir da å seile langt is
 kanten frem og tilbake, og vente på Sydlig
 å Østlige vinde, for disse vinde vilde da
 få issøpe fra iskanen, samt vilde isen
 sprede sig i strimler og det vilde da
 bli godt isforhold. Men den gløden
 fik vi ikke dette år, vind fra NW og
 Nord holdte stadig iskanen tak, første
 dage i april var da noe få sel-
 fangst kommet samt å måtte, det

brak da op med en orkanaktig storm
 å alle nulle sefangerne forliste, ingen
 av mand skadet blev reddet, flue av de
 Noire sefanger fik mere å mindre
 haveri, å måtte til Noye og reparere.
 Vi var kun tre som slap heldig fra
 ulykkelig som stod på i flue døg. Men
 ishavets luner slap ikke fallet fra
 os, det satte imo med stenkulde
 og havet fros, vindene var løi så vi
 klare ikke seile ut i varmere sø
 tempra tur. Vi blev da ligende fast i
 5 1/2 dage. og vi hadde mange herde form nui
 isen brak op og skruvede fastorine helt
 op på isen, men hellet var med os, og
 disse let lastede fastoi var da let for
 at gå op på isen nui skruvingene
 begynte. Vi så flue gange åben hav
 fra topvinden, men doring og vind på
 iskanten, holdte den fast, hvist vi har
 had maskin kraft kunde vi ha kommet

flere gange ud. I den tid vi lå fast havde vi sat os på halv ransjon. ^{da} Som kaffe magazine sukker gryn i det. Godt havde vi nok av da vi fik flere selser som kom vandrende ud mod åben fjord.

Da vi endelig den 26 mai kom os klar av isens fang arme, kof vi på flere selvfanger, og fik da hie, at Vagh båten "Heimdal" hadde vært i søkk epler av, og alle hjemme hadde at vi var forliss. Vi satte da kurs til Nord isen og der blev da i Rydase isen mellem Pralbard og Noraiamtia hele sommeren foile den 5 September kom vi hjem, men hadde da fullfangst av sel Storkette og flere bjørner. Samt ville vi, at vi var den foile sel selvfanger som kom til Tjornes med full sel.

I fire år hadde jeg, Sletstjelm. Gitt da av til damp og motorfartoi, som ^{jeg} det her leib. og det har ført for andre. Dampkutter

Fæthjof. Reder Kommand Robertson Yammusfest
 fætte sig i 3 fangst ledninger. og skal her
 fortælle en af sinnes begivenheder som
 mest sandsynligt vil interessere mine læser.

Det var i 1815 midt i verdens krigens løb
 ingen Vagt båd havde mestene at holde
 vagt i Hvitehavet på de nordste Selfangue
 isen lå da langt ud for brittalsgrænsen
 og det var et godt isforhold, vi blev
 da præget af flere engelske krigsskibe
 disse kunde berette at brittalsgrænsen
 var ut videt til 15 mandstake mil, og at
 vi måtte være forsigtige for minen, da
 de troede at tyskerne havde lagt ud
 et mine felt over Hvitehavet. Vi
 blev da at holde os i den is som
 lå nord for Kap Narin, og der blev
 da fangstet adskillige husene sel
 men pludselig slak sejen ind.
 Hvitehavet. Vi havde da den 10 april
 1800 sel på Kiölen, jeg var da om

om bord hos mange av mine kolleger å spørre
om vi ikke kunde fa at en tur inn i
Hvidehavet. men ingen vilde, men mine
fangstfolk vilde vare med på turen å gå
inn. Vi dampet lå inn i fjorden
is i stillt å fint saltvand, da vi så kom
bort av Kap Orslaw, fik vi se masser i
sel i vandet som gikk frem og tilbake
begyn at den vilde gå på isen, vi hoppet
å lå i still 50 & often får vi se to
Rusiske selfangere komme ut over
mod os. Den ene er en dampkutter
"Andromeda" den andre en motorbåt
"Sembrislavskij" denne førte av en rusker
Deten som var gift i Tjomsø send
en Tjomsø dame, og ja kjente han meget
godt. De hoppet an på hver side og
Deten ropte mig om bord jeg trodde at det
var på selkub, men jeg ble andet var
da jeg kom om bord. Samtidig kom skipperen
fra Andromeda om bord til Deten

De kommanderte min båt bort fra ^{Wahl.} siden
 og kom med Ruytke navne op i vinene
 på mig, og mente at jeg var kommet
 inn for at fangste del fra dem, og
 at de var Opsynsbåter og me skulde
 de arrestere mig å ta Fretthof på
 slap til Jotkanskje jeg blev da befalt
 å gå inn i salongen, da la de frem
 en del rustikke papire som jeg ikke
 fulstod et ord av. i ment var
 30 rustene rod ombord og k. Fretthof
 og sat al Amunition og Bevare fra
 os. Jeg spurte da Dikkin hvor det skulde
 bety å forklare at jeg for hadde vært
 prauk av den rustikke vaktbåt. Betan
 men ikke på en så kumpen måte

Til intet som på mit spør-
 mål. Dikkin opfalte sig bare som en
 pöbel med skjellord og me skulde på
 os norske fangstfolk. Og så me
 at jeg var i en Knipt, blev er me

Slap op til Jotanski var sesongen ødelagt
 og myen brøkk. Kunde det bli for at få
 komme derfra. Det var bare for mig å
 komme ombord for kanskje i mørke komme
 fra de. Jeg sa da til Detkin, hvis han
 vilde sette mig ombord, så skulle
 jeg gå godvillig til Jotanski. Han bet
 på sin pind og jeg ble ført ombord.

Et var da 9. eller 10. Andromeda som
 hadde mest fart. Gik foran. vi efter
 og Detkin efter os. vi tenkte ingen
 singemaler. da vi hadde gåd en
 timmes tid. begynte det og blåse op
 fra West. Vi gjorde alle seil klar for
 at strække op. da vi kom brist av
 vinden og frys. var vi klar igen. alle seil
 ble strakt og for fuddamp. nord om
 kampen for at komme fra fienden

Vinden frisket og vi seg stadig
 fra farfangerne. Et 2. fund den 11. april
 så vi ikke mere til singemalerne av de

og de 4 frosk var det lysnet betydelig, at
ingen av fangstene så vi.

Vi kom da midt for Kap. Kammur
da lå flere sel fangne i de av dem isede

vi for-talte da hendelsen samt at
sel var innadde vis inne i Hvitehavet.
Vi fikk da Brev og ammunisjon, av gode
kjente skipper. Så vi slapp og ga til
mange. Etter 8 dages forløb, Lovt jeg
på, at jeg skulde inn og hilse på
rustene igjen, og give dem en grundig
bolk med lojn. Den 20 april var det
stille vei at ingen sel var et fjende med
om Kap Kammur, begynte da og gå inn Hvite-
havet iden lå i skumte at spule flakke
da vi den neste dag fikk rustene i sikte
låg de i fangst. og delte så mile vit
inn over iden. "Linnethilalantti"
låg i en åben råk og hadde alle 4 fangst
bater i fangst. "Andromeda" lå lenger
inne i faste is, og frosk menneskene var

i full virksomhet med å dyge drup sel
 til fastoris. Vi gikk da klokken til Dikken
 som stod i kaplondem på sit fastori jeg
 sagde da at jeg hadde vært i Vardo og
 falt med den russiske konge, å han sa
 at dere hadde ikke lav og rødt noget
 fangst fastori om de var inn for gunden
 og så sig om, og kuttere var de ingen
 oppsyns båter, og de skulde give mig
 igjen Gwarenne og Ammunitionen. Dikken
 sa da at han hadde levert Ammunitionen
 og gwarenne til myndighetene i Jokanski
 som bare var lign av han, da vi senere
 fikk vite at de hadde fått lite ammunisjon
 fra Norge, for russene brukte til fangst
 guden rimingtonrifles som fabrikertes
 i Norge, og kullmaker & Andelen Tomsø
 var dess leverandør. Derfor røvet de
 mig da jeg var alene. Dikken spurte
 mig da hvorledes det var med beste
 fiske i Vardo, til svare fikk han at om

skulde han få se hvorledes nordke sel-
fanger fangstet sel. Så gik vi i en
cirkel rundt der hvor de russiske fangst-
folk holdt på at skyde, lyde godt inn
på Dampkilen og skemte med røk
med selen hvor de fangstet, gik da længere
inn i isen og begynte at fangst. og vi
troide intet fra de, li heller gjorde
de tilbønnelse for at bli å røve os.

Senere fik Kindsul Robertsen Amulson
og Gvadene til bade, og Arkin sprang
inn i butikken å påte når han møde
mig i Tomsø gate, for han var naturlig
vi red for en god drakt pynt.

För jeg begynde at ned skrive mine
erfaringer om isforhold og fangst. Skal
jeg atliu fortælle mine Lese, om et
par varsel som fulle os for ned iseng og
brok, Det er menter som for hile på sådane
varsel i drømme eller syn, men jeg har
u-faakt flere drømme som har varstet mig

både ^{de} onde å gode tilfælde, ingen av mine
lesere må tro at jeg er overtroisk, men
jeg har lagt merke til at jeg har drømt
for skjellige mennesker, noe er gode
og noe igjen onde i drømmene, alltid
må jeg drømme min far, da kan jeg
være sikker på fangst, eller ^{da} det er
noget godt som går i mot mig.

Iskavens vinteren er ingen nådig herremand
Januar og februar er barskeste tiden. Der
efter kommer solen og lyner alt av skab
og tar over taket. Når fangst skutene søker
til fangst pladene er det ikke ofte de
har makvær og sol i seilene. For i tiden
var det få av skutene som hadde
maskiner. Derfor måtte man når
uværet var i vente søke ut av isen
og med små seil dogge stormen
av. Da hadde vaglen hård føren for
å holde skuten og takkelagjen nogen
lunde fri for is. Den erfarne fangst-

mand har frem for andre mange slags
 Veiledere som trækker ham til de beste
 fangstpladser og holder ham borte fra
 de farefulde steder ja selv den gløgge
 og impulsive kan ikke tænke sig
 Omuligheden av alt det, de ufarne
 fangstfolk oplever. Men enkelt sel
 eller to - tre i følge kan veirise den
 ufarne fangstmand til de store sam-
 lingen av sel.

Vi gik fra Tromsø 26 marts 1925
 med "H. Guldbrand" styrede N over ledet
 da vi kom til Nordkyn, satte vi Kurs $N 10^{\circ} E$
 havde fint veir over havet, da vi kom
 på 74° nbr og 40° l.o.f. G. mødes isbryde,
 dertil isforhold. Vi gik da ost over langst
 bryde kanten. Vinden var til modig
 med 10 Kuldegrader om natten da
 vi var ved isbryde kanten. Da vi den
 7de april var kommet 20 nautiske mil
 i WNW av Matassinsundet udenfor.

Novaja Zemla stak sørpe Ranten Wors
 og ingen tegn av sel var at se, vi satte
 da Kurs for Kap Karin Ut på end fjællene
 vinden op til storm av Nord V. la da inn
 tre rev i stor seilub å satte storm Klyvren
 stoppe maten og lage bakk for Steybors-
 kasse, da jeg tok duv ^{af Høge} og satte på la
 jeg vagt ^{nogen lyste} havende skytte ^{af Høge} i Falteladjen og lodlig
 i orkisten ^{og} fri for is, for hvæ en Løstvet
 som drøv inn over fastfriet Striknet som
 salg. Det var da 18 Kuldegrader, da jeg
 hadde såvet en stund blev jeg rustet
 Krafti i armen, i det samme jeg slår
 øinene op står en over isen Kas i Ka-
 hytten hans store vatter og skintue la
 jeg særlig merke til da jeg skulde ut av
 Koiro blev jeg op merksom på at skuten
 hadde en faufuld stilning, og da jeg
 på Koi Ranten skulde spørre ommanden
 hvad Løn var på ferde, var han vekk.
 Jeg fik da troien og stovtune på i en vil

farb. Fastnok lå så over kungen at det
var uopgørlig at stå på døren. Da jeg skulle
ut kahyt døren, måtte jeg sprede den op,
den var tilfrosset med et tykt lag is.

I rothuset stod skytteren Lars
Kvenden halvt liggende mot babors rothus
vag. å sjön lå inn over dekket nesten til
lukke karmen og ingen av folkene var
på dekket. Fastnok så ut som en isblokk.

Jeg fikk intet annet sagt ^{til} skytteren. En der
tænkt å avlive os uten varsel jeg tok
fat i ratte for at drive det til babor for at
få skuten unna, men rothuset var forfrosset.

Jeg kom meg da ut av rothuset og fant
^{isblokken på} ~~spantet~~ ga den et spark å fikk den til
kravle meg frem og fikk hugget pit
faldet og klyvufaldet. Klyvum falt på
sjön, men gaffelen falt ikke ned
for pitfaldet var så froset at det skar
ikke blokkene jeg fikk da fantet den
av lugardkappen og rapsen med til folkene

Kom op, det er om at gjøre, klatret så op
 på den indre side av de vant og
 fik hugget av pit-faldet op for den som var
 frosset på det. Gaffelen faldt ned men fastniet
 lå dækket. Da jeg kom ned var alle mand på
 dekk men alle blev forvildt så der kom
 anden skytte og katten. Første skytte
 blev stående der han stod og begynte
 å skutte kap masten vi kandede.

Anden skytte holdt i mig medens
 jeg kravlet ut efter bommen, og fik
 hugget bommløse og stor fjole av. da
 efter fort jeg hugget alle mastebånd. Vi ble
 hjalp da til, og fjolen atter da med sekk
 bom og gaffel så det gled ut for rekken
 da kom skuten op så babors rekke
 blev dyntig. Ingen brøt sig brest fastniet
 til tvært medens vi arbeidet. Det blev me
 liv i de andre folk da de så skuten
 rekke sig, vi fik da nok tistun fri for is. bantet
 av skafotten isen og kille den, fik da

Skuten sunna og beget inn Klyvun
men stor seil bamm og Gaffel var det
ikke tale om og få blyt, heller ikke
så vi det i mørke. Vi lenside nu sunna
vur og sø. for muligens å komme i le
av Raskindan som ligger ved Syd Spidlen
av Novaiasemla. Da kl var 3 morgen den
8 april hadde vi barten fastrikt rent for is

Ut på frid. begynte vinden å løse
og om emd. for vi is kant som
ligger fra land å sjau SW. kl. 6 emd
fai vi odder på isen, svinger da rent isodden
som sjau Det over her var det isørpe og
ly for i le av isodden men svai domning
av NW går gjennom is odden. Vi ligger nu
20 nautiske mil i WSW av Raskindan
vi holder det nu bakkende med musan
Klyvun å fast indet fjøskjøp så vi har
ingen overising å fegte hos kullen u 20°
grader C. Da fy nu attu fast fivagel
på la fy første skytten, at han måtte

ikke bakke alt over, da vi havde en grund-
 rekke som lå ca 10-12 nautiske mil i
 Syd av Kasilin-øen. Jeg havde såvel en
 god stund og tænket ved at ha drømt
 at jeg så store brætt i le og at isflakene
 for himmel høit i været. Jeg lå en stund
 og tænkte på drømmen tænkte det u et
 varsel. Klædte på mig og gik op i
 rothuset. Da jeg stai og spørge Skytten
 om han har lagt linge alt over og hvorfor
 han u kommet inn i så dykt søyle, får
 jeg se brættene trus i la Det brøt da
 to stuer aglen for trus isflakene for
 høit i luften, is soipen var der så dykt
 at skuden klade ikke og vende med bare
 seil Motoren blev iiblandet sat i gang
 og vi fik skuden vent, men det gik sakte
 frem og vi drev nu mere inn på
 brættene. Jeg gik da op i riggen for
 at se om det var muligheden for at gå
 innelom brættene, det var ugjortlig, det

brød i et, jeg ropte da ned til folkene at
vi klarte det fint når bare maskinen vil
fungere. Da vi passerte lille brot holdte dag-
suzet på at ta os, så nær var vi og ca 500
meter sør om brattene stoppet motoren.

Det var gadd skid i oljesprøssene. Vi fikk
motoren igang igjen en liten stund, men
da var forpiss og isflakene så sammenset
presset at det var umulig å rikke skuten
frem. Vindene brøt ut på dagen den 9 april
og det blev smelt sjø, vi fikk fast, fra
høsttiden kunne vi ikke se åbne sjø
noyen steder. Blev da bygget fast til den
8 mai da brøt isen op, fikk da en malde
på kjendingen av skruen, fastrikt
høtte, men blev en del lakk. Den 9 mai
var vi ut for iskanten, ventet var nu ferd
og jeg bestemte meg for at gå til
Hvalbard for at sette skuten. På veien
fikk vi enkelte sel og slottobber, vi
kom til Pinngjorden Hvalbard den 17 mai

vi blev da stærkt modtaget af Halendene
særlig direktøren Allevende da han hørte
at vi havde haveret, Vi fik hjælp gratis
fra land og fik fastsat det samlede ligg vi
henkte for at sætte turen.

Vi gik da til Vestreisen, da vi kom der
blev det heller ingen glade, dårlig is forhold og
30 lig vind, med fåge hvor enelte dag

Træk blev skulet med dårlige fangster
Vi op hørte at i vestreisen til den 8 juli
begynte da og bli oljelens Vi gik da til
de fra Vestreisen til Danskøerne hvor jeg
hadde et timmerhus stående efter min
far som han havde fået af Lorden Peck
efter de havde overvintret i 1888-1889 som
fangst overvintret havde i 1920 begynte huse
på huset og bygget et par små hytter
og da det ikke kunde gå stå i fred, folk
jeg timmeret Gik til Grinnifjorden og
begynte timmeret i olie Medens vi lå i
Grinnifjorden kom to av mand skabet som

var blid lei av tuen. Dette blev da
gående fra anlag til anlag og fik ikke
arbeide. Da Dristrene viste de var rønt.

Vi andre blev enige om at forsette
tuen om vi var lovmænd mindre, og
den 15 Juli gik vi til Nolandet, hvor vi
møde gode forhold og lastet os på få dage
med Kvæder og Stokke samt flere krøner
og, var hjemme 13 august.

Fangst livet med Seilskutene.

Seilskutene var meget bedre utrustet med
de fornødne fangstredskaber, som nu tidens fastoris
er flest, ennå da var det ikke kontrol, men
som det nu er, båtene var udstyrt med
lender flere haspene line halve spises
seil dub hammer Øks vandkagge seil
og Kompas samt koring flest gylte
og Kaffekjøl når man var under land
Imen når man var ute i isen efter
selen, blev lender og seil fat av båten
da det voldsom var mere i veien end til

orykte I Klapmus fangst var seilene
 med i båten vi brukte almindelig
 Latiner eller nåseil Klapmusen
 var mere sky, når man turte
 for sikke eller kom i skjell for isen
 når den hadde sedas, derfor måtte
 seilene til, om det var skulle veir huse
 vi seilet og rodde bent frem til
 dyrene som lå på isen, og kom de
 på mere hold, hente mange gang om
 det la 6-10 på et ilflat at vi fikk
 de alle. Når det var vind og isen godt
 spret brukte vi selv fastvilt å seile
 til dyrene, og når det (var store
 samlinger kalde vi også batone med
 seil i fangsten, og kunde da skylle op til
 200 Klapmus på en dag, i yngelen hadde
 var ikke de små seil skule ute, de
 seile almindelig siste dage av april til
 Fangst-felte i Villu is, og den hovedsagelig
 fangst av Klapmus og Sammul sel ble

var fra 71° nbr. op til $76^{\circ}30'$ nbr. længden
 kunde variere efter den is for holdene
 var, I store is ai kunde Vælle i kanten ligge
 10° øst af G. meridiane på disse breddegrader.
 det kunde flere gange under fangsten af bælterne
 var langt unna fastvort ai lægen kom på. og ingen
 fage var hirtet. man tok da peiling af
 skuten og ved kompasset hjælp fandt vi ^{af hende}
 nu for tiden eksistene ingen kom-pass ^{bålene} og
 bælterne. ^{har} mange gang ~~har~~ bælterne had
 strabelader for at finde fastvort, men sne
 kor eller fage har kommet på. ~~man~~
~~for tiden~~ ^{ser det, at de} ~~og~~ ^{er} ~~mindre~~ ~~at~~ ~~for~~ ~~sit~~
~~omandskab~~ og liden alt for meget på
 maskinerne. I ^{før} selvfølgelig var falkene uimne
 på det is, men vi fra fastvort kunde hvide mand
 fra komme kompasser.

Under land fangsten med leil skuten
 blev fangstfolket godt kjendt med ström
 og isforholdene og fik da imidlertid hvilken
 ström skrobbe gik op på isen både langt

landet fjorde og ut på bankerne, men der
 imod. Kan en måske skule komme til
 et felt i fint veir og ikke se en Robbe
 på isen. Går oieblikket der fra. Grunden
 til dette er at ingen Robbe seer, er Strøm
 forholdet. Robben går aldrig op på isen
 når Strømmen sætter isen. Det vil
 si imod den tatte iskant, og i fjorden
 når Strømmen sætter ind fjorden, men
 når isen ligger i Strømme fra iskanten
 spærrer isen sig i stille veir næsten
 hvilken vei Strømmen sætter, Stokroben
 er nemlig et dyt som vil ha. Klat
 vand frem for sig der den ligger på isen.
 Der imod Hvalem er ikke mere på isen
 isen er sprukket eller tabt, da den ingen
 fiende har, andet som mennesket. Bjørn
 for aldrig og give sig i Klat med den
 der imod drager Hvalem Bjørn Stokroben
 set for den er ikke så spæk. Jeg har
 flere gange fået hore, fuldproppet av

spak og flere gange sed den har taget sel
 der for der man skyldte en sel eller stor-
 kobbe^{en} der hvor Hvalrossen holder til. Bjørnen
 har den når bjørnen er i vandet. og
 når der ikke er is i nærheden, ^{der} er
 bjørnen Hvalrossens sikkebytte. men
 sel og storkobbe er meget vanskelige for
 den og får taget i. Jeg har sed at en hvalross
 har skremt ned tusenvis av sel for
 den får taget i en. Så var det landfangsten
 igjen. Fartøiene kunde ligge i vind skulle
 eller til ankere. Så var det og ruske ved båtene
 med de fire små skuerne ting samt proviant
 man hadde da langst landet og inne
 i fjordene hvor isen var fenn kommelig.
 få rein kunde man da skyte. Storkobbe
 Hvalross og Bjørn, når da båten blev full ladede
 trakk vi fangsten på land, og satte flag
 og når da fartøiet fikk vind kom de efter
 og tok fangsten, båtene for satte fangsten
 og når man blev trakk tok vi båtene

på land, Røvels den og la seilt under
 barm. vi lå på, under tiden kunde man
 skylle sig ren. og brækle da skindene
 over os når det var koldt, vi kunde være
 fra fastfros op til 8-10 dage, men det
 hende at fastfros ikke kunde komme
 frem hvis vi havde lagt fangsten op
 så vi måtte da ro flue, ^{der} når vi havde
 flue båtstær med fangst. når fastfros
 lå i vind stille hende det ofte at man
 måtte huke sig fast i store ilflet som
 stod fast i bunden, men man måtte
 være ekstra for at få et et ilflet
 eller storis, som ikke så let færdig ud
 eller kunde det ske forlis, når da
 stemmen skiftes måtte være væk
 parat og forføre fastfros rundt i. at
 det lå på le side. for den sprætte is
 kom da drivende med stor fart, flue
 pladser på strømmen med 3-4 knob
 og på spring sø op til 5 knob. man var

da i almindelighed bare 3 ombord Rikke
 Skjærene og en gæst som vi brugte og blev
 Ralt borden, som mine leser ser, så smukke
 en fangstmand henge i for til vullen, og
 mange gang ^{hadde} vi i drining å stille
 ved iskanter ^{lange tøm,} som man måtte lide hele
 vagten i bølgerne og bukke fastene fra
 iskanter, om er det bare og slå på talle
 gæst. Så er maskinen stalt i gang
 gang

Hvalsfangst for og melis.

Hvalerne er mere sig at stjæl det er
 hans hoved fide, spækk som for om sket
 elsket den i det er stjeldene den for i
 det, da de arkite dyer stje den, den
 hvaler sig på grunt vand, da den
 ikke dybe går er, borte som over
 bliver 40 meter er den ikke på, men
 kan findes i store mængder på dybt
 vand, men da er den under isen.

nu er det mest ikke en eneste skytte som
er Hvalrosjeger. og der går kolisalt med
Hvalros fangst, såvel og dræbt med
skud, uden de har kastet eller stukket
hvalrosten fast med karpunen. for de
skyter dyrene. Der i nord for i tiden var
alle skyttere Hvalrosjeger, og som et misstakke
komde en midt et dyr.

Når fangsten foregik i vandet, havde
en båd op til 5 karpuner og 2-4 lunder
de sadde frem til dyrene rolig og
stille. Skytteren stak da fast et dyr
de andre dyr som var i følge, svømte
ikke fra dem som var fast. Linen vendte
vender sig om på båden og med tomm
på pæklum og toft håndterede han linen
efter skyttens ordre. Skytteren kunde de
sette eller kaste fast op til 5 dyr. Så begynde
drøperne et dyr blev helt ind så nær
baugen at skytteren fik lunde dem i matten
når dyret var drevet blev den frit agter

av båten således gik det slag i slag med hver
 dyr. efter det første dyr var drept blev snart
 de andre ut fjort så de var lette og hale
 vind til borgen. men det hende, flere gange
 at man kunde få en av slibendene for
 igjen båten, og da var det i en fart, og
 skjønt et stykke av trossen fjort en
 felle i husket. Skud i vandet på dyret
 brukte vi til en skjolden ved det røde
 skremme de andre, vore alle slimer
 av kvadrer som var i nærheten, når dyrene
 lå på isen og det var gode flak de
 lå på, lenke vi så nær at man kunde
 sette fast dyret hvis det ikke hadde
 fad drapt skud, lå de på dårlige is
 flak, satte vi allti fast først og siden
 drepte det med lenden, når kvadrer
 lå på land var det alltid og bruke lenden
 det hende flere gange at den tok lenden
 mellom lenden og slengte den langt bort
 Men så var en av mentene med redson

lende igjens til skytten. Nu for tiden fanges
 kvadreren i vandet på den måde at de
 miste hal parten af de duple og så de
 duple. Mange af de nu tidens skytten
 er nuværende og ved kvadreren, når kvadreren
 kommer sømende er mystiskhed med
 båden, skyter de på hende for de sætter fast
 blis det duple skud går hen til bund
 for de når så langt frem at de får dette
 kvadreren i den er det da flere ifølge
 skyter de fra båden og med ro og
 skik skændes skytten ro og frem skyter
 på stimen for at det måtte dykke så
 de endelig når frem og de fange får
 da en fast det hender at her er skuder
 som ikke har en kvadrer skuden med
 sig og lunder der det ikke lade om og de
 i en fangstbåd, når da kvadreren
 ligger på isen eller på land, lunder de
 det de kommer ca 40 - 30 meter nær
 og da begynder skænden, det skyder

47

hvor som helst i hode så sendene skroter
av kjøften på dyret, og har det ikke
kvart for at de har ^{hadde} gode theagriller
har det hvist blid ^{mange} fæ og fæd.

Stammen ar Hvass har vi to ost om
Grønland nemlig den ved Grubben
og den ved Novia Zemlia. Som jeg ofte
erfarende skal med skine den fæll
og holde pladen Sommer og vinter.

Den Stammen under Novia Zemlia
holder til om vinter, på bantene syd
for Novia Zemlia helt ned til Kap Karin
og Yngker der i medio mai sist i
Samme måned begynder den at træde
no om op igennem Karakum og helt
op til Ensomhet den som ligger på
77° 30' nbr og 87° 10' ø. S. når is forholdene
giver den anledning enkelte skinner
trækker også op på Vidd siden ar
Novia Zemlia og kan findes i fjordene
langt landt den holder sig da på

til i September da begynder Syd trækkes
 er det ikke is når den kommer ned i
 i Porten af Karahant. Går den på land
 og skrives ^{på} der som ligger ved Norvægen.
 Den Sydspids. Krabben under Sværd
 Går i mind senere og om vinteren
 holder den sig på bankerne fra Høgen
 over helt ned til Rønnen en del
 skinner trækker på øst siden af Sværd
 og stopper op ved Drevkøjs Rønnen
 og Høgen. Trækker videre op til
 Nordøstlandet stopper den en tid og
 trækker op til Hvitv. Viktoria den går
 til Fransjøfjeldet, den Krabben
 som trækker op på Vest siden af
 Sværd stopper op ved Høgen
 Løven og går den fra på vest siden
 af Nordøstlandet stopper i fjorden øst om
 Kap Plata og ved Løven trækker
 så videre til Hvitv. Viktoria og
 Fransjøfjeldet. Syd trækkes begynder

almindelig sist i September. Det meste
 Hvalros jeg har set, er på bankerne 4-6
 nautiske mile i nord for Uritø og
 Viktorino. Det var i 1925, da var det
 en stor samling på de banker, vi var flere
 skuter i lag og der blev der fanget ca
 800 stykker. Jeg tror ikke at betænden av
 den Hvalros som er under Svulbard har
 minket da den år om andet ikke
 har været fanget efter, grundet dårligt
 pris. og det koster flere om man
 søger efter den, at isforholdet er så
 vanskeligt at man kommer ikke frem
 til de nordligste opbredsteder, som
 Hvalrosen er. Av de nærmeste steder som
 Hvalrosen stopper og tar sin føde er Ulovbyen
 på ved Nordost-landet, den bedste skjæb
 plett jeg har set. da dyrene har været
 fulde proppe, og jeg har set når de har
 kommet op fra bunden at skjællene har
 bit sig fast i vækstene så de har stået

Som volder på mulen av dyret Uvalros
 hummen kan ha årsunge fjærnge og tre
 årsunge i følge. Grunden at den kan yngene
 så længe samment med sig, er at de har
 ikke fåd lang nok slødtænder for at grave
 op skjellen op. Skyles en humme Uvalros
 som har unge og den blir alene, da den
 den er død.

Portoblenes Ynglepladser

Portoblen holder sig på banken som ikke er
 stiger 90 meter høi av plante vækst og
 flerb. Jy har fundet i dens nære Palas træk
 Brønde røke og mørke blade og søp
 som jeg ingen nærmere kan give. Det er
 to stammer av den en ved Novain-Temia
 og en ved Stralband. Stammen ved Novain-
 Temia op holder sig om vintrene syd
 for Novain-Temia og holder im i munderne
 av Hvitkær, men ikke på de banker
 som brønden er, de yngler i iskanterne
 ut fra Kap Kania og helt op til Gadelandet

- på Novaja Zemlia og Yngler altid
 - i spekt is og holdes sig i samens brud
 - morn en 14 dage Ynglingen får går
 - fra 10 mai - 10 Juni den kan da
 - holde sig på bankerne til utgangen av
 - Juni efter som isforholdene er. en del
 - trækker op mod Vaigattheden som kan
 - hant og en del trækker op langs Novaja
 - Zemlias Vestsiden og helt op til Fransjorffes
 - land Syd trækker begynde i disse dage
 - av September.

- Isalvards Stor Robben Yngler fra
 - 1de Juni og ut mænnen dens Ynglings
 - pladsen er over mæle Stor isområde
 - efter som isringene er den
 - Yngler fra Norskerne Syd langs
 - Vestsiden og over hele Isalvards banken
 - Sted for Bjørnen og en del Yngler på
 - bankerne ost for Vappstein den skal
 - runt Isalvud og helt op til Herto Viktoria
 - er godt varierende på alle fjorde

og banker de ud for at være gode med pladen
 isforholdene her. Den stridde indflydelse
 på den træk. i store is er en stor
 Robben fordelt efter, da det kan være
 is på alle banker, og det er lige is at
 kan man træffe på store samlinger. og
 den is strimler op ved Victoria og
 Hvitø, men sætter jeg altid for, at
 den er for rest Hvalroer. Langst borte
 ud for Færøerne og vest for Svalerne
 er gode Robbe banker i Juli og August
 og til med i September. Men du vil
 alle Robben bli' borte, da den meget
 består af fluer som den ligger på, og når
 det er Syd og SO lige vinde om de er borte
 og den store vinde er det fineste veir for
 Fangst, men da er altid den is kant
 tæt og mere bræk for at komme frem
 til dyrene således ikke. De største største
 fangster som er gjort igennem gænder
 er i disse i Hvalroer Dorebay. valbordsbanken

og på alle sider av Svabard. Bestanden ved
Svabard av Storribben har gått meget
ned for ca 30 år siden kunde de bli fangstet
på en seison ca 12000 stk. Indell på
ca 70 seilfartøier som Finnø Hammerfest
Vardo hadde enkelte Alesundene kunde
også være umulig Svabard år om andet, De
begynte ikke og drive fangst før 1897
og da var det Finnø folk som var fangst-
ledere med de. Nu fortiden drive Storrib-
fangsten med motor og dampfartøier, for at
de ikke nevnle, da de ikke vil vinne
sig., disse fartøier har da meget bedre
skjanser og komme til fangsten, da
Storribben vil alltid dra stilleveis, når
den ligger og sola sig eller hvile, alle så
litt friskt vind går den ned.

Når vi nu setter et noksa høit
tal, som 20 fartøier som drive Storrib fangst
og når de da kommer til moye
er fangstene fra 30 stykker op til

300 stykker men hvor me til skjelden heler
 og ar de fangst overvintrens folk kan
 de fangst ca 100 stykker det er toppen
 eggenen snit ligger her med solbær
 de om andet fra 8-14 fangst ukrpedi-
 tjener almindelig 2 mand på hver station
 Av dette vil man da finde at Storrobbe
 har gået raskt ned i bestanden.

Der i nord under Novaia Zemlia har
 i de sidste år gået op med bestanden af
 Storrobbe, Grundten der til er at der
 har været lidt fangst på de felder
 de senere år, alle Robber parer starter
 efter de har fød ungene.

Ringbelen eller Snadden.

Ringbelen holdes til i fjorden og på floden
 yngler fra 1ste i Maj og det samme måned
 den føder dem fødte unger som i hvit
 yngler på fastland og floder i fast land
 kan de træde op på det land og i nord

når Solen kommer. Gæve de sig op, der
 kan deres sne over hullet og under den
 sø kan i grave plads for at ligge på
 når de føder sine unger. den er ikke
 som baltelen, at den ligger i vandet
 når faun kommer og la ungen ligge i jorden
 den har den med sig og jeg har set
 flere gange at den har båret den i
 kjaften og dækket for hullet. Hvil
 dens kød er rød og syd hvidt og var
 enkelte fjender som brune kotve
 og der er føde i fjenden kan den holde
 til hele sommeren og vinter, hviler sig
 på halv isen. Lifle fjenden er best
 Ringelplads for fangst. av Ringel
 Palselen bestand og dens gang.

Det har været megen distraktion om selens
 gang og nye vugningspladser. Da jeg har
 været den fangst i år. række og hvad
 nok av mine kolleger at jeg har været
 en flink sel fanger. Skal jeg forsøke

fortælling

og give en retfærdig og efter min lange erfaring
 som alle selvfangerne ved har vi 3 Faldetlammer
 og 3 Unglingspladder Nyfundland Jan Main
 og Hvitbjørn og kan vist med sikkerhed
 sige at der findes ikke flere Unglings
 pladder som disse tre. Nyfundlands
 bestanden om selene som H. Cand.
 P. Høst har udgivet et uddrag om år 1938
 kan vist en hver selvfanger fa som den
 rette gang og Unglingspladder på ~~Svalbard~~
 selene eller Nyfundlands selene. Jy lade
 den betoning med stor interesse, og så
 at H. P. Høst har had meget interesse
 for fangst folk.

Bestanden av Hvitbjørnselene har gaaet ned
 ned i de senere år. Til 1920 holdt bestanden
 sig godt, muligens for meget sig år
 om andet, for det var da mange år som
 selene ynglet så langt fra land, at
 land fangerne fik ingen. og de hadde
 vi få huske selvfangerne. Men det imat

har vi store russiske isbrytere og hele
 flåten som driver Hvitehavet bekket av damp
 og Motorfartøier. De første russiske små
 Solfangere begynte at drive fangst 1899 og
 da var det Tomsø folk med de til 1911
 var det 8 russiske Solfangere og samme år for
 litt 6 stykker. Til 1920 var det da bare 5
 stykker to med damp og et med motor, til
 1926 kunde man andre turer gjøre fulde
 laster på ardsungtel i Nodden og ut
 for Vettbylten av Forbard i juli august
 og ut i September kunde man treffe de
 i store samlinger ut for Forbard og Kloss
 under Kong Karls land når det var små
 isår. Liden det år gikk det fort med mer
 bestandene, da alle unger blev oppfattet
 i Hvitehavet og Vettisen, men er det
 som et mirakkel ^{og se} en årsmange langt i
 landet, og brunselen eller fjæringene fangsten
 er et beris på, at det er godt tone alle del
 unger plettet op for det år i Hvitehavet

og Vælte isen. Saltelen eller gammel selene. Salt
er fra Væltejor for støjelige tide efter som
isforbrede er. Salt tiden kan variere fra
mai til midjuni, men den da
hælder nord over i Grusen, man kan d
da i Nordelen træffe Grusen av bare
hælder, og Grusen av blanding sel
og hærner, blanding sel mener jeg
2-3 år sel 4 år bli den saltel, men
parre når den er 3 år, for man ser
de unge saltelkunder som har unge
riset tyngere av salen isen isen
flekterne. Gammel selene slapper da
op i Nordelen eller Barndom, og går
da stadig på isen i hær fellingen som varer
til midjuni. Den er mager og støj, ~~hær~~
i hær fellingen eller skabte tiden og spiser den
ikke. Midjuni begynder den at se
nære sig og sidste dage av august er
de store felle. Midjuni kan en saltel
ha 10 kg spæk og i sidste dage 40-50 kg. spæk.

den er da skjult på isen ^{på isen} afværet, men
 var den er oppe i august og september er
 den meget tåmmen end i skabte tiden
 man finder den i ^{stammer, vj} Vangjell september og oktober
 i Svalbards fjorde op ved Frans-Josef-land
 fjordene på Novaja Zemlia i Karahavet
 første dage af februar kommer den til
 sin ynglings plett Kvittjain, og de fleste
 begynder at yngle 20-25 februar. Denne
 dato kan man bestemme da flue med mig
 har fået, hængte unge 18. marts.

Denne stamme betvivler jeg går til Uller isen
 vi har foreskrevet had is ligger 100 nautiske
 mile i SW af Sørkyp Lønbud) jeg har set
 delene gå ned af isen, og stemet at gå
 i NW har fulgt den, men det har vist
 sig flere gange at den bare har gjort sig
 en rund tur, eller had alle nærmere fra
 isen. Men så kommer beundret ette fjernere
 som har et ganske andet frak som
 sine fædre. Jeg må begynde trætte fra

Hvitehavet, men det er ikke alle år den er
 der om våren minner mars april og mai
 når det er store is år går den ikke lenger
 Øst enn til $4\frac{1}{2}^{\circ}$ L. O. f. S., da den ligger en
 kald over vandes skin fra 38° - $4\frac{1}{2}^{\circ}$ L. O. f. S. og
 ned til 72° nbr. og strimene kan strøkke
 helt ned til $71^{\circ} 30'$ nbr. da vil Brundelen
 og røde sig der hele våren til West traktet
 begynner siste dage av mai, men er det
 at det er meget lydlig vinden kommer
 den NO uden sig ikke, se kartet med dækte
 og gode forhold. Når den trækker fra Hvitehavet
 går den til isen nord for Kap Karim og
 følger isen Øst om Halpafien og man kan
 gjøre gode forsøke der, - der fra kan den
 gå til Gabeland isen. Noviazemlia.
 Syd spiss op tæller sig der til siste
 dage av mai, fatter da Vest over og
 ikke er på is for den er ved isen
 på Vestre side av Björnön brist der
 ligger is og er det ikke is. langt

velt siden ar Forbød følge den Landet
 nord over til Fingelkuten på Trind Korts Fiske
 Deften går den i NW og møder den is skinde
 nord for Amstedam. Går den på isen og
 kan opholde sig der flere dage. Det samme
 ophold gjør den i isen set for Vest. Kysten
 ar Forbød når der er is. Ligger det is
 øst for Bjørn øen og Sør ^{for} Samme, og styres
 sig op mod Vest Kysten kan brændelen
 gå på isen og brude lit, men trækker
 straks nord over og altid vil holde sig
 i den NW lye bjørne ar isen, som kan
 da ligge set for Hornsund eller længere
 nord, fra dette op hold stede, begynder bræn-
 delen og trækker første dage ar juni, går
 da NW over til den møder iskanten som
 styres SW over ligger da Vestre iskanten
 i skummen og ~~trækker~~ spretter odder går
 den på isen og brude når den kommer
 så langt NW. som til 76de trækker da
 videre længst iskanten SW til den er i isen

is tyoimut nord for Island., der vil den
 op træde sig ret august. Kommer da
 langt i Skanden 10 over og følger den
 her op til 80° nbr og se på isen der
 ser hvidt hvidt isen ligger i skinnende
 som har hent flere gange. Dette har
 fik jeg ikke set på fr: 1915. For i tiden
 og her også har aldrig Solfangerne fulgt
 isen længere nord som til 77° 30' nbr de
 har da sat frus over nord soalbærd
 det samme har været når de har kommet
 østen fra, så har man fulgt landet
 til Prins Kvalførtand. derfra har man sat kurs
 for 76° ~~76~~ eller 77° breddegrader i Vester isen

I 1915 havde jeg D.K. Trillegjef og anden
 her bestemte jeg mig og styre i NVW
 fra Fugelkuben på Prins Kvalførtand, og
 som blev gjort den 12. august. Jeg havde
 nemmelig talt med en Solfanger
 Enge, og vi kom ind på flere sam-
 tal om de arktiske farvande, her

fortalt, at han syntes det var rare at ingen
 selvfanger søgte isen nord for Amstel-øen
 da han havde flere gange set sel og Kæpmus
 på isen på 79° - 80° n.br. Han havde derved
 fangst efter hval på de steder, og set
 sel slæmmen frosse i alle mod: isbugten
 som vi kalder den. Jeg styrede da i NNW
 fra Fuglstranden og fik iskanten 79° n.br
 4° ø. l. o. f. S. der indtog det land bestående af
 store ismarker, vi fulgte iskanten og på 80° -
 n.br. og 6° ø. l. o. f. S. fik vi spude isstrømme
 som lå 2-3 nautiske mil fra den lille iskant
 der var Kæpmus og sel og vi fik 118 Kæpmus
 60 sel grundet vi fik så få sel, var at de
 bjørne strømme selene med som lå i den
 Østende i strømmen det kom så vind fra
 SD og slog iskanten telt. vi lå da et
 par dage og ventet på modlige vind, i de
 dage var der slæmmen af sel som gik
 frem og tilbage, hval og bled var også
 der. Denne fangst plads er således, at

må ha toldmodyghed da man se av henge
 av Lille eller Nord og NW lige vinde og en liten
 vind fra West settes odden ut fra Kan'en, da
 Strømmen settes SW over. Jeg har brukt
 den ~~metode~~ metode at når det har blid
 S. 50- og Østlige vinde, har jeg gåd under
 land efter Storrobber og når veiet har
 passet har jeg gåd West i iskanter og der
 har altid vært lit fangst. Enkelt si
 har jeg i Septembris led brustelen og gammel
 sel inde i Seplebay og Woddbe i Store Stimen
 og de har vært ful proppt av lodde i 1927
 da jeg overvintet i Edgath så vi jaktet fra
 Magdalene Bay klås under land flere
 Brustel Stimen trakte Syd over den 8^{de}
 oktober. Jan Mai salstelen yngler altid
 nord om Jan Mai opp til $73^{\circ}30'$ nbs tyndene
 kan variere fra 8° West til 2° S. E. af S.
 efter hvor is erne er det har hent at
 Jan Mai selen har ynglet på $74^{\circ}30'$ nbs
 den kommer op kasterne fra SW og de

Fiske sel begynder i Jngle 20 marts efter
 Jnglingen har været i 10 langst Ranten
 og stopper op på 75-76 mtr. Længden varierer
 efter den isen ligger, når den sidste dag
 af Juli er færdig med skubbe isen kængstningen
 går den 10 mtr og holdes til i nærmeste Nord is
 bugten og er i stort sinnes mindre land
 helt oppe i Dovebugten, og har også tæst
 skimmes af sal sel ^{og andet} for Föinoerne
 enkelte har jeg sket ^{og} de har været ful
 proppet af blæksprut unger, der føde i
 sal sel maven har jeg sed. Spis til fæls til
 lodde lever af fisk roale Krib Rube
 forsk yngel og blæksprutunger

Udsættelsen træk fra Hvidehavet og
 Vester isen som for skrevet er så godt
 som alle regn op pille på Jnglens pladde
 men det kan da komme tiden her efter
 som først folk får se, at det jeg her
 skriver om unger trækker vil komme
 Da tusender af unger ikke blev op

fanger i Hvitehavet. Nat de nord over
 efter de hadde felt hvithaisene de var
 almindelig store. Sene i farket de
 fulget iskanten og var stadig oppe på
 isen når vinden var god og først i
 juni var den oppe i Barmshavet
 den blev da og holdt sig et over sommer
 og trüb i den is som lå nærmest dens
 mat pladse og den fide bestod for det meste
 av alle krib rindte og ost ved Novaezemlia
 med tynde yngel og fisk yngel, som der
 findes i mætte vis, derfor kunde man
 fuffe de store samlingen av åringer i
 juli august september. på de forstgaltige
 hold endte ai kunde de holde sig i
 den Vællige del av Barmshavet til sortkaps
 andre ai ost i Barmshavet helt op
 til Novaezemlia's NW kyst, så man
 måtte være gløgg og beregne disse tider.
 og skal her bemene den store flutte
 af folk yngel begyning om sommer og trüb

Skibper Olaf Alrik Sanderson Hamme feldt og
 Skpr. Peter Wald Nord dalen, men fide fæder
 fra Hamme feldt. Kaybent Kønner imøde
 blev og så flink og begynde ungdomsfangsten
 om høsten men han havde i flere år
 sat sig med mig.

Vester is ungdom. For jeg bestemte at de
 skulle gå over fra Gryttings pladsen for jeg så flere
 gange da det blev besiddet af unge igjens
 og de år da det ikke blev fanget ungdom
 i vester isen. at der kom i juni måned
 to og tre i følge fra West. og når det
 var gode isforhold for det fangst på
 Vester siden av Pølsbærd. blev der stor samling
 av vester is ungdom og de blev fanget på
 tusenvis i de sidste dage av juni og
 juli men nu fortæller de man ikke
 en ungdom om der ligger is stormer
 langt Nysen og det u slæbes på og
 for Mai siden er også gået smalt ned
 i betragtning. Man har aldrig hørt af.

68

Selfangene har fundet disse unge i hvidt
på Isen som ligger nord for Island & heller
i har det ~~ikke~~ ^{en} Ynglingen efter Ynglingen
blid gjort fangsten ar årsungsel nord i
vestre is-Randen, og aldrig før bragt jeg på
årsunger i Nordbugten nord for Amsterdams.
men i ^{is} Altimintum som kunde lyde
Vest ar Prins Karstjensland og søi over.

Noc andre Gynglepladser for Sælsel
som disse tre beskrevne findes ikke.
Ti Bamskant trydte jeg isen flere gange
i Mars og April fra 1911 og det var
den eneste plads som ~~hindre~~ jeg traf på
at der var Rast for nogle få uger. var
når isen lå langt Syd i Nodden
altså mellem 38° - 42° L. o. B. bredt $72^{\circ}30'$
nord. Dette viser disse ^{de} gamle Skibe
som i 1940 var og ligger efter nye Gyngles
pladse.

Klapsmuler

De ser ud at Klapsmule bestanden er også god stærkt ned over, og vi kan vel næppe gøre Stammerne igen som den der yngler i Vester isen altid SW av det Ynglingens den kommer op fra Danmarks kyst og yngler samtidig som Saltelene

De Klapsmuler som yngler for på fra 75° - 76° n. i Vester isen er det får igen der jeg i 1934 gik ned langt Vester i Randen med jo April fik jeg et overblik på de Klapsmuler som var friske på 75° - 76° n. og 2° 0' E. O. f. S. Vi havde fint vejr i to dage og spredt is, vi fangede 35 arterne og så ca 50, krydset isen flere miles, Ligeså de Klapsmuler som yngler ud for Vest kysten av Grønland er det nu som et mirakkel og de er om der ligger nok så meget is med gode Klapsmuler isglader. Til 1917 kunde man fange i gode forhold ca 2000 dyr indet på

10-15-faerter som kunde være der i mai.
 disse dyr var både gamle åringer og
 fjør og 3 års dyr., almindelig den 9-10 juni
 forlot den isen og gik Vest over, og tolt
 isen på $75-76^{\circ}$ nbr. i Vestsiden, og der
 blev der så en anden fangst af flue løber
 på mindre faerter, men der var det
 også fjør og åringer Klappmus, som og
 så kom fra SW. i første dage af august
 trak en del NO langt ind i kanten og
 slappet af i Nordbugten på $80-830^{\circ}$ nbr.
 og jeg har set flue gang Klappmus Vest af
 Byroerne i sidste dage af August, har kunnet
 talt op til 50 som har lagt på isen langt inde
 og den tette kord har givet påsagen ufrø
 kommelig til dyrene. Klappmuden kom av
 alle og fiske sorter og jeg har en gang, set
 Vest af Byroerne, at en Klappmus havde
 havde en lille Hågering unge, som den
 spiste leveren af. Det længste Ost jeg har
 set sleng Klappmus er 100 nautiske mil.

alt av Hæppemoen.

Isbjørnen det vandrede dyr.
Isbjørnen har sit ophold sted i drivisen
nært polen, og jeg har ikke dens bestand her
minstet. Himmene såes land om høllen
og Gredde i sneformer oppe i dal fjern
eller kløfter hvor den gæver sig huler (hø)
Det længste nord isbjørnen er på snuffet, og
efter Polarforskuen Fættig, Nansen ^{bustning} på 83° nør.
nord for samme var 80° isbjørnen.

Bjøren såes syd i driv is kanten
om høllen og trekke nord om høllen i vår
hans føde er sel og Horkobbe, Hvalerne er
hans om mælk. Skal her med skrive
bjørnenes træk under Gralbed. Den isbjørn
som holdes sig i driv isen NW og Nord
for Gralbed om sommeren trekke
syd om høllen, og det da nærlige vinde
som sætter isen til land med veer til
Prins Karstfærlind såes den gjerne
Landet for muligheds og jende føde

som kan vort op drevet, så som hval
 Robbe og samtidig ikke vil seile længere
 Syd med Drivisen, den björnen trækker
 da som regel længst landet Nord over
 og er på land net som det er, den
 gjør mange gang for tred for en over -
 Vintrens fangst med brøken kjeller.
 Slår i stykker dør og går inn hvill
 den kjende lukt av mat, går lengst
 landet og vasker reffellene og drøile
 men mangen en må bote sit liv
 fra fangstmannens brist.

Den isbjörn som holdt til Ott for
 Svabud helt op til Franssjosfestland om
 Sommeren trækker Syd eller Driven Syd
 med Drivis. som kan da enkalle
 år må til Björnen i oktober November
 trækker da Nord over når det bli
 lyse dage, og i Februar passer Lykthop
 Halmarion Happeren om, lyggen isen længst
 Vill kjeller er Svabud trækker flere björner

inn Hornsund går over fjeldet og går ned
inne i Snuffjorden enkelte kan trække
inn Bakkund og isfjorden, og er det
da nogen længere NW hvis isen ligger til
Fjorlandet trække de nok længere NW ^{hvis} ~~hvis~~

Det har vist sig flere år, at det har
kunnet blæse Nlyge vinde i September og
Oktober, og drivisen har drevet ned
til Björnen, så i November har det begyndt
og blæse Syd og SØ lige vinde, og så
isen i drift ned over i midje november
har isen kunnet passere i et ^{best} lille fæl-
sestak 2-3 næsten 1/2 mil i
landet ved Magdalena bugten og
nær Ulkammen synt 20-25 m. omme
og i den is har altid været flere
Björner, en del isbjörner holdt til om
sommere og vintre i driv iskanterne i

Barntshavet men til en liden skildpadde
og nogle kime med aringer, men spillet
is årene en stor rolle for björnens held

Jeg så for eksempel i 1923 jeg gik fra Tennes
 3 d. før 17 Juli og var ved Nordost land
 midt i 3 august. Vi kom igennem isen
 ved Paplata, ost over var der spætt is og
 store åbninger, vi var to faste: følger
 og nåede Kap Ladison 10 august, det
 bliv da op til Kuling som var flere
 døgn og vi måtte for fare ad fra
 Grund ^{til. gennem} stadig, da alle rækker
 fyldes af dør is, og isen satte med
 den fast SO over, da vinden blæste
 og det blev sigt bare lå isen fast Well
 over og SO men Nord og NO var store
 åbninger og spætt is mod Hvitøen, da
 blev vi en stund, og vi fangede en
 del Hvalros lile og ingen bjørn var at se
 Skapper Jensen Thellat blev da lidt angst
 lig ved at se, at han ikke kom ud af
 isen. og det endte med han gik i fra
 ad og begynde og fastne isen Syd over
 hvor han da for lile med ved Cap Moen

Jeg tog det med 20 da det endnu var tidlig
 på året: og jeg gjemte at der stod domning
 på iskanterne fra Barentshavet, da det
 ingen silfanger var kommet fra Ost og
 over, første dage af September slækkede isen
 op. Jeg gik da ost over til Franz-Josefs-
 land, en lille bjør så jeg der: Vi gik
 da Syd over og da vi kom til Kong Karls
 land var der Bjørn over alle hvor vi
 ventede baren vi fik da 44 døde og 7 levende
 kunne ikke få flere da vi var fulde lastet
 af Storrobber og Isvalser, da vi kom
 over mod Rikilvæne måtte vi flere
 bjørner på svømme mod over mod isen
 disse bjørner havde drevet af. ~~Da~~ det
 vilde sig at det lå is knullet mange
 mile Syd fra iskanterne. Det år blev
 det fangst ca 400 bjørner det var 90
 for Holbard og ca 70 unge blev taget levende
 prisen var op til 1500 pr stykke
 så alle fangstskuder la vind på og

få levende unger. Jeg mener nu efter
 dette bjørne trak Junt Svulbard. Svare
 til alle bjørne trak nord polen. Bjørnen
 har sig drive eller søke syd om hollus en
 vis længde syd. og når det er stærke strømme
 som river isen i strømmen, kan bjørnen
 drive et stykke end den vil. Det længste
 syd jeg har været med en fæl bjørn i
 nær nord var i 1897 da traf vi på
 to bjørne i en strømme 100 nautiske
 mile i NO af Nordkaps. Under det Grønland
 Bjørnen ^{bjørnen} driver sig langt nord. Dannerne
 strækker. men arbejder sig om viden nord
 over mod Færøerne og lige så er
 det ved Novia Zemlia, man træffer bjørne
 ut nord og NO for Kap Kane med træk om
 viden nord over, men når hvide punkt
 nord i trækket er ut firt. Kan bjørnen
 trække både Ost og Vest og is bjørnen som
 er på den Østlige polar is kan komme
 til den Vestlige polar is, da den er i

Stadig vandring. Det har været megen diskussion
om bjørnenes pairing og endnu har ikke bjørne
fælle været og op-drevet for nogen fangstmand.

Om det menes at bjørnen føder sine unger
i Fælleshuset og en del senere i januar.

Da jeg har haft stor interesse for at
få fat i bjørne fælle, og har også tænkt
mange en overvintrings fangst
mands forberedelse, skal jeg her med
skrive om, hvad jeg har med sikker
hed set bjørnen føder sine unger
da jeg har set dens pairing i 1924 og
1925. Ost for Højskolen.

Fra midt i maj af et Jernemne har
bjørne bærer sine løbe tid, og dens Rind
dile kommer som hos hunden. Den elsker
og liker sig under pairingen. Den 18 Juni
1924 får jeg se den fra topordenen to bjørne
langt inde på det is. på et stort isflak.
Hvor de holder på at lege jeg troede først
at det var en bjørne med fjænger.

da den ene var meget mindre. vi arbejdede
 at inn mot de, men det gik sagde frem
 i mellem isflakene. Da vi kom ca $\frac{1}{2}$ mil
 skov til fra de havde de samlet, da
 de var ferdig blev Bommen stående u-
 roklig hammen gik a la sig frem for
 snuden på den i den skovning stod
 hun og hun lå vi var på skud hold
 Bommen blev først skudt. og i det hun
 faldt sprang hun op og faldt hun i
 farnn tak og holdt hun kamaglig fast.
 til hun fik skudt og de faldt begge to
 hammen var en skovbjørn på 3,10 meter
 og hun på 2,30 meter. Anden gang i
 1925 da jeg så paringen var det den
 28 marts men da fik vi ikke bjørnene
 da det ikke var fremkommen til de
 jeg har også fået bjørne binne 16 marts
 og 23 febr som har had løbe tidne
 men ikke var sammen med
 hammen. Det kan måske de havde parret

eller satte efter make men Bjørndelen
 var borte. Jeg er sikker på at bjørnen
 føder sine unger i November og December
 de har over midt store Bjørndele
 og føder ungerne i januar helt ben
 tabningen er ca $1\frac{3}{4}$ tomme og ungerne
 er 7-8 tommer lang ^{når} de er fødte
 når de i marts og ~~første~~ dage av april
 kommer ut av hiet er de ikke større
 som en Hvithv. Bjørnen ungen var
 svart sent en ~~og~~ år gammel ~~og~~ unge
 er ca 110 cm. Det at ikke bjørneføder
 er fundet kommer av at de først født
 som har født ^{hjem} bjørn i august og September
 har ikke under såkk rive, de i blant er
 jeg selv også, vi har født sådanne bjørner
 som har had foster men vi har bær i
 al hast rett innvoldene av de, og efter
 den tid jeg fikk greie på passingen har
 jeg vært så heldig med og født så
 sådanne binner som har parer. Like så

er det med en overvintrings fangst mand
 enkelte ligger på dårlige bjørn pladde, enkelte
 igjen kommer på gode bjørne pladde, men
 i den tid som man kunde finde en
 bjørne binne med fælle, er der skyldens is
 så tidlig som høsten så da er der ingen
 bjørne læk. Bjørnen grave fort et hi
 og med mindre vind flytte sneen over
 løbningen og fangstmanden kan daglig passere
 ved huset og fort i snes få de binne
 komme ud med snen eller angrene for
 bjørnen har almindelig 60, en snes er mere
 skylden Skal nu her med skrive en fortælling
 som en fangst mand Arthur Ocas fortælle
 mig i 1809 og som jeg noterede mig.

I 1808 over-vintret han på Halsmanne
 ved Negro punkten, Oulbaed. Med 10 oktober
 er det en frisk vind av NO med sne
 byge, han slår ud for huset og får
 se en bjørn ca 1/2 k. omkr. Syd på den
 slår og grave to i den sne for som la

i en Kløft mellem to berg. Da det blæste
starkt og de hadde selvskud a' Giffals
der i Inds kulen. Gjorde de ingen jagt
på bærren, for de regnet med at den
Gib til et selvskud eller tok en Giffals,
Giff var i den tid lær og brukt.

Veien ut over vinturen til fangstred
skabene Gib ret over for snefjænnene som
bejnnene blev opseent i midjo oktober.

Da han en dag første dage av mars
stær og flær en bejnn ret over for
snefjænnene. Kommer bejnnene binner ut
brytene av snefjænnene og har to smie
unger. Han sjøb binner og tar ungene
en endu hvær arm og går til hutten.

Der ser man et bevis på at
det var den bejnn som han så
midjo oktober. Gave seg inn

Av alle de bejnn jeg har vandt med
og skud har jeg kun sed en som har
sat sig til med vage når vi har jaget

de ud til åben vand. 7 en som nu dør
7 december halde på og ta mig.

Det var almindelig brug for i seil
skude tid. når man så en eller
flue bjørn inne på store ismutter (flue)
at man om ringet bjørnen og jaget
den ud til Randen hvor båden eller
fartøjet lå i la av is floren det kunde
i 1899 skytten med 3 mand var og
skulde jage en bjørn ud de tre fangst
mand hadde bare flakke piken til våben
dette fangst mand var spret for tode
andre, og kom sig til hvort av
bjørnen da den gik lutt av de,
konstet den skulle ut mod Randen
Paul Andersen som var ~~den~~ nærmest
bjørnen skrek til den for å sette fast
på banden da han syntet den gik
for skulle Dette spetakte lille den
ikke satte sig ned, blev for spang
mod sin forfølger Paul var ikke

Skretten kom han gik frem med
 løftet halskæde og skred vane som
 barnet begynte og bygge i blæse i
 Paul så nu at barnet var i Rhythmus
 springt med den og slog hammen
 av halskæden. Det over natten på
 den så den sig i sammen, og
 da den kom til sig ruslet den mod
 kanten med blot næse og av og
 til ga et brøl fra sig. Rhythmus spring
 for liv til skue pladsen og sjat den.

Så var det den 7de december 1860 om
 morgenen vasket hundene hjems komme til
 huset. spring op av sengen ud i stuen og
 lyttede. Hørte den klod inde i sjælden
 mørkt som i glæden var det ingen
 mine lys. Gik for sigle op døren
 og havde. Givt det i høje stund
 kunde sket se da den stod i ~~stuen~~
 sjæl for hjertet av sjælen lillet mig
 for bi hjertet. Gik se om nattet av den

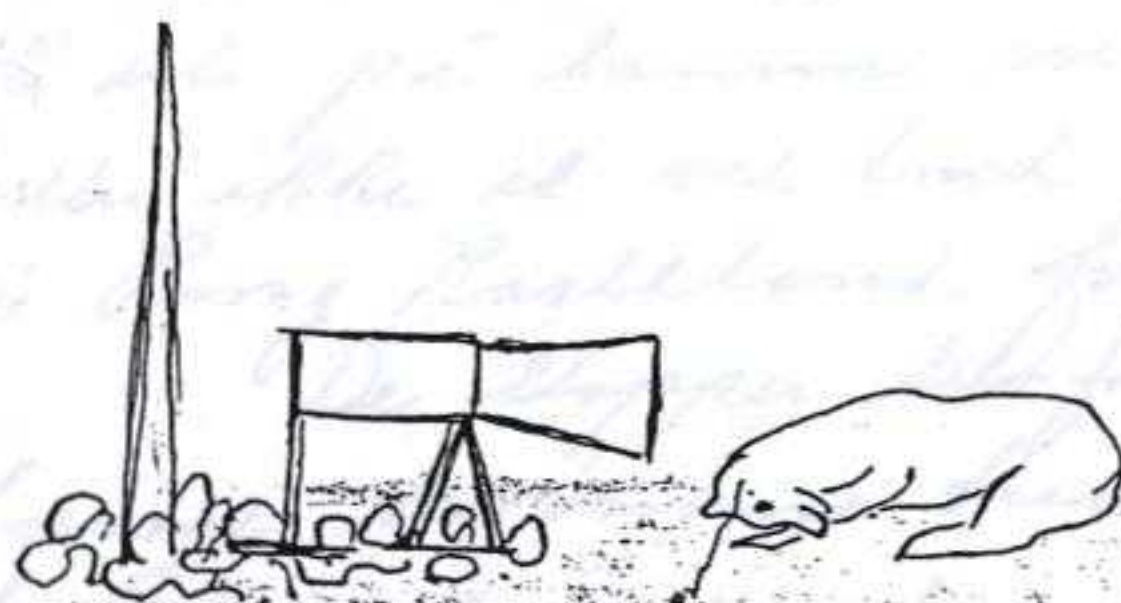
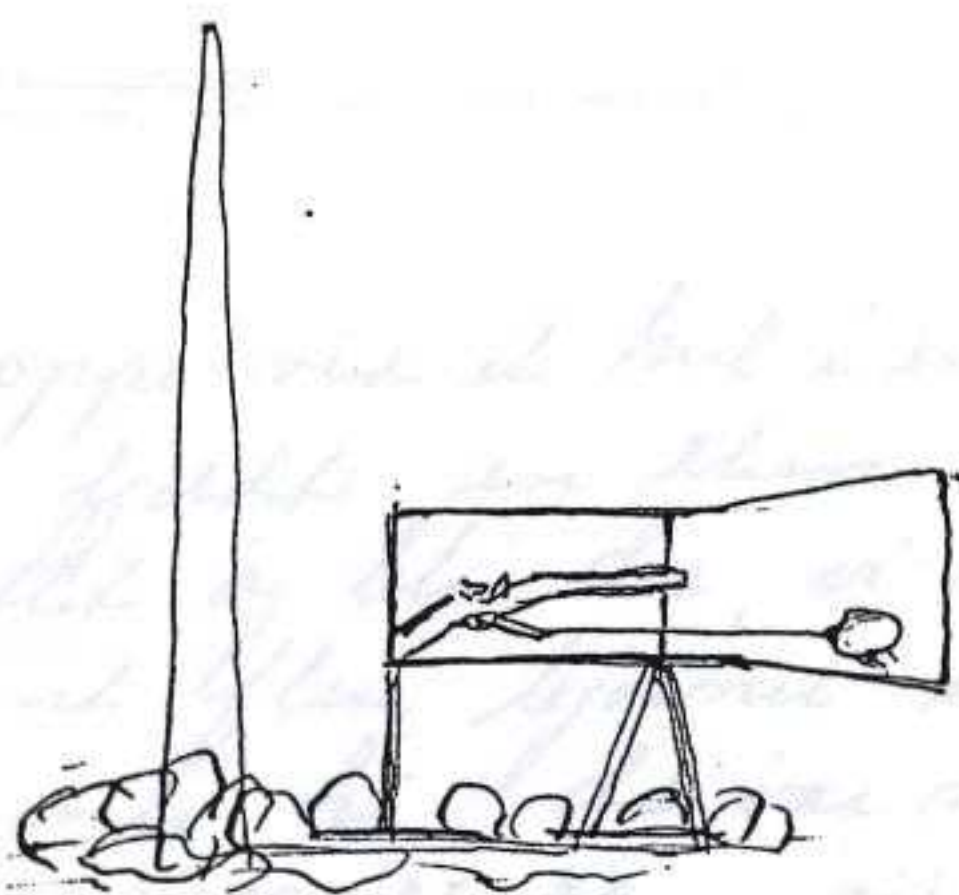
4 meter fra sjähjornet jeg brændte lod
 et bröl men bamsen stod lige godt, andre
 skule gåe og i det samme kommer
 den med rasende fart ud mod mig
 så jeg hængte hoved og hængte skrifet
 mig i skuldren. Spørg iinn i gåen
 og fik mig pation i hovedet da jeg hente
 mig ud fik jeg se at en bjorn lå død
 ved sag stolen men hørte blås du jeg
 skjøt på den men hende indet se men
 fornyet kammeret hadde da sent bygge
 efter ordre og da vi endte satte var
 det en fjænge som lå død ved sag stolen
 og efter rumme under sagille fik vi
 se sporene efter binner som hadde
 også bli truffet vi fulle de sporene
 hvor hun hadde falt flere gange
 og en liten skund efter fik vi se
 den klos frem for os jeg syntte oieblyg
 og hørte hende godt. Antagelig har
 jeg truffet ingen fisk. og hun kan da

fat mig i det øieblik jeg laddet, og da
 hun fik skudt slengt den ^{ingen} mod mig.

Björnen har en fin lille sand men
 er et meget mystisk dyr, ved et selvskud
 sætter vi altid en stok og lysa gjorde de
 med gift ålen hængte de op i en stok så
 hvis at nogen ikke fik fat i gift ålen
 men det kunde flue gang et navn hopper
 op i selvskudet og trætte av men altid
 går den klar da den er så liten.

Når björnen svømmer eller går på
 isen langt landet ser den en støff stas
 op skal den altid under såke. der for
 går den dødne i mile for sin mystiske
 hæl. ikke for det at den lukker selvskudet
 ate eller gift ålen, jeg har været med
 og drevet flue björner ut av huler, ikke
 så ung kinner. et år ved Kong Røstland
 slæp jeg i toppen, vi går langt landet
 ingen is var rent landet, og det var
 flue mile til iskanten, fik se en björn

Et selvskud sees med Gward
og spaltet fast til artakken

SELYSKUD

Bjornen har skud sig

Står oppe ved et hul i en sne fæm op
 under fjeldet en stund efter går der inn
 i hullet og bærer der, vi vade på land
 og fandt flere lejre inde i hullet alle
 gamle her det var meget ugunst, vi
 drev ud 18 stykker vi skød inn i hullet
 og enkelte traf vi og andre som som lym
 det så vi måtte kalle os til side, men
 en blod altid klar ved siden af hullet
 Hrs Peter Pedersen Ulfjord Trossi drev et år
 42 ud på samme måde, da var det
 hullet ikke is ved land Derfor kaldte
 vi Kong Rastland for lejre hjemme

De stopper selvfølgelig op der efter
 lange svømme ture, når de har
 drøbt ar med isen og vil se sig godt
 ud, for de lægger på svøm mod en
 mod is Rastland, dette skænder for
 at de unge mennesker is har faldt skal
 få en ved ledning, for at undgå søke
 Kong Rastland om der ikke er is eller om

de ikke see bjørn. Når bjørnen fanger efter
 de forskyllte sel arde. Når Rengdel (Ender)
 ligger på hundre vis på fastisen eller
 fløen som et slette. Når da bjørnen
 kommer svømmende til fastis eller fløen
 går den for sig selv op på is kanten, og
 over ser det delikate spæk og fedt som
 ligger og soler sig på isen. i en fast reise
 den sig på labberne og sætte de av
 gårde med fuld fart fra enne Reng-
 del hul til det andet, og gjør rent
 brut., så går den rundt og finder
 sig et hul som den liker, der sætter
 den sig usvørlig med labben klar
 til og huke den når den kommer og op
 for sig skal se om farvandet er klar at den får
 op og sole sig, det hender at den kan
 sitte usvørlig hele timen, men straks selve
 dukker op er det hendes sekke bytte, og den
 smækker pinen den selve, som en klaps
 pinen en smule, og det en bjørne med

og rentet delens myldighed. Storrobber er mindre
 Björnens bytte, men nu og anden kriper den på
 isen i spret is lever den mellem flakene
 til det flak som Robben ligger. altid i en
 vindhjørne, den dukker under flaket og
 kommer ret frem for Robben. Slet til og
 griber den. får den ikke anden sleg
 vedes den sig av Björnens takt og forsoning
 Storrobber er meget stærk og kan væge op til
 250 Kg. Det kan hende at Björn også
 kan få takt på et Rensdyr, da vi flere
 gange om vinteren og sommer har set den
 i rendalene, men jeg har aldrig hørt
 at nogen fangstmænd har på truffet björn
 som har været i færd med at leve efter
 ren. på spring er det da umuligt for
 björn og snar den, men når renen
 såvel er det ikke umuligt at björn
 kan kripe den.

Rensbøllanden

Ren har nu på Fortbuk været fredet i 19

men den fædning har været til ingen nytte
 Største parten af de fangst skude som har
 drevet små fangst om sommeren. Hæderingen
 intrusse for at den bestand der skulde komme
 sig op igjen. Samtidig har det været ^{stærk} på
 selvfanger som har været med på at se
 bestanden skulde fædes. men dog har skude
 run. Om det for eksempel blev skiet en ^{eller to} Otter
 run af fastio som ikke klarer og se mere
 sig med anden fæst Kyd. fugel eller sel og bjørn
 Kyd, Gid ikke bestanden med. men de har
 skudt om en bærsk hønne Katon og Otter og
 fæst bjørn, ^{en} det har de solgt.

Nu har jeg lagt 5 år i et træ på
 overvintring og har været en tur, om
 hidsen i gode run daler og land plata
 for muligheden at få skyde mig en run
 otter med for fæst skyld da det er
 meget godt og stekt med, det har
 ikke været tale om at se spe på de
 pladde, som run til i 1826 Gid

i smaa flakke fra 3 - 14 stykker i
 flakken. Og om ^{nu} alle fangst over vinteren skjøt
 sig en Økseren hvor høst gjorde det ikke
 noget til bestandene med gang. men nu
 ved NW kysten Lillerødbay ^{Wethersmøns pynt}
 (Rensdyrlandet) Liplefjord Lille Bakkfjord
 Woddfjor Wodefjord og Nordølandet er det
 helt ut skudt for nu. den bestandene vi nu
 har igjen er Laksenbay Røddund Østlandet
 Laksen fjord er godt og kontrolleret ~~for~~ typ
 skyttere men ikke de andre steder.

Det skulde ikke være noe fudning
 på den efter min mening hvor fangst man
 skulde ha lov å skyte sig. nu i vidd
 tilfelle når ikke andet jakttid kunde
 op drives. Og vill da under sikelsen blev
 ut ført omstlig når fastlene kom igjen
 for jeg den bestandene muligens vilde
 komme sig op. Men ikke på den måte
 som tilbørligst kunne nu se i Tørnø
 at de tar en rettel pakte sig allerede

fra en fangstmand i den rene biden
staa uden under sikte.

Ovenvintning på Svølbard.

Jeg har nu et træk lagt 5 år her oppe i
polarende uden at være længere syd som
til Konge fjorden som ligger 60 nautiske
mile syd fra Sellyhavn. Sellyhavn ligger
ved Nordkysten på $79^{\circ}45'$ nbr $11^{\circ}30'$ l.o.f. S.
har også i 1927 - 1928 lagt i Lydgatt ved
Danskøen. Ovenvintningerne har givet ud
på fangst av Bjørn og Hvalrobbes set
og kvalros. Mange mennesker tror at
dette ekspeditionen er så farlig
hårdt, men det er ikke tilfældet, det
kommer bare an hvorledes en fangstmand
ordner sig med de fornødne fangstred-
skaber og hus. Ingen sport mand kan
ha det bedre som en fangstmand har
det i polaregne, der er det dog ikke
for folk og reise her op, som er mindre
nervøs og har bjørn ve. Når man ordner

Sine hytter og båler på en fagmiste
måle, og ikke for langt fra hovedstationen
må bistasjonerne stå. De bistasjonerne må
ikke være av den kaliber, som reises op
på et par timer som John Givau skriver
i sine bøger.

Jeg har gjort bistasjonerne like komfortable
som hovedstationen, med dobbelt
pantering og en liten gang, og de deler
gode dører som er tette og med solid
slengsel, og gulvne må stå godt klar markert
for ikke at få vandet inn når snen smelter
om våren. Ibyene papirer vendig på en
bistasjon. Blir meget dyrt i lengden, som
förmannsmandepantering her på svalbard
findes nok av planter og skved til reis
verk. mine bistasjoner er 3+2 m. og gangen
1+2 m. breide 1.9 m. Beboelse nummer 1:
Hovedstation er 3+3 m. breide under
loftet 2 m. beregnet for 3 minutter i de
ryder rum er proviant klipping stiftante

ved W.C. alt endu fald. Så om det
 bliver op en sne storm som kan
 vare nogle dage slipper man gå
 ud. På bistøjene er der også rig-
 tig af de for nødne ting. Nu har vi
 de samme år had kontrol med provanten.
 For at en kontrolmand i Torsø skulle sige
 sig nok kommer for at de havde en fangst
 mand spiser. Derfor skal jeg nu med skrive
 en provant liste for en mand på et år
 som flue med mig et andet, og som er
 meget bedre som det kontrolmand forder
 For en fornuftig fangst mand har aldrig vist
 her til for og skulle igjel; men kontrol
 i Torsø har været således, at de har ikke
 kontrollet disse småfangere, som har vist
 til Svabed fri både for de ene og andre
 både af fangstredskaber og mak, men
 disse småfangere, har regnet med det.
 Det er ikke så rige vi finder en hytte
 på Svabed, der riger vi til for for

at en overrøstingsmand har hjulpet de mange
Gange

Proviant liste for 1 mand pr. d.

50 Kg	farin	6 Kg	sukker
30 Kg	margarin	3	Posiner
15	Kaffe bordsort	10	Pylleri
100	Sikket mel	10 fl.	huskoldings salt
50	Grønmel	15	Prionsaf
50	hvedemel	5 st.	meeri ost
5	Smult	2 Kg	Sammel os
10	Prionster	2	svæsen ost
10	Butter	2	Spise pølse
10	Brunebønner	1/4	Penep
10	Kaugryde	2	Olaf Pølse
5	Ris	1/2	Pistromal
3	Sagugryde	10	ostu Sardinier
5	Polenta gryde	10	" Andjøs
5	Perilla gryde	1/2 fl.	Edsk sprit
10	Tablätter	5 Kg	huskoldings salt
1/2	Te	10	Flask
20	pk. Ljokolade	25	Pallet fæl Rjød
2	Kg Kakao	2	Tørret grønt
6	Blandt frukt	1	Tørret løk
1	Korinder	1/2	Agge pulver

100 kg Pølse hvit man kan opbevare den

$\frac{1}{4}$ " Pepper

10 aske Kanel

5 pk Makaroni

$\frac{1}{2}$ kg Tomat og/eller Fløide

5 aske bakepulver Rødt

1 Rødt Usukket mel

$\frac{1}{2}$ " Sukker "

5 kg Smør.

$\frac{1}{8}$ linde Speke sil

15 kg Rødt fisk

$\frac{1}{2}$ lunde Stokfisk

20 pk. Tj

5 kg Grøntape

10 " Soda

20 st. bade tabletter

20 " Salmijak tape

Enkelte til Gul

2 bøsse tørre tunger

2 " Fiske baller

1 Oslo skinke

2 - bøsse syltet pøse

lit rindur.

Så kommer da landets produkter sel kjød
 bjørne kjød Rypen brøfugl Teiler Alke og flere
 sorter fugle efter behov. Sådant lever fangstmanden
 den oppe, og vilde på at folk lever bedre i Norge
 rentlig ved og ordm. men det var ikke det var
 bygge. men der findes de som ikke er så
 nøie på det. Der findes bærre jeg 1 form Rul
 og ulvold findes det her i matten til lampe
 lys 1 fat Parafin. og fangstredskaber bruger en
 en fangstmand. et Rulle gevær jeg bærer Kragstift
 et godt Kragstiftet god Rulle ulvold dele til gevær
^{ulvold} Kragstiftet med slang og line Katapiter spakstokker
 spakstokker og flækstokker tage og også is dug men
 altid var i båtene samt tomme kompas. og
 amellion nok. i minde tiden skulle altid
 fangstmanden ha hodebelys. det beste geve
 som fangstmanden skulle ha var et dobbeltblik
 med Rulle og kragstiftet. jeg har tapp
 mangen ror en ror fordi alijig ikke har
 had et sådant geve.

Fangstredskaber for ror bruger jeg to sorter
 tra felle altså virkelig nettings felle og
 og slag felle av-jern. til Bjørne fangst

Selvskud og Åle ved kutterne med singmal
 store skud fra Åle inn i kutter som varde
 Gjennems komme til Åle. den skytes fra
 skytter lute idem i vagen når den er
 ved Åle. ingen lys må tenne for skude
 er gød. vil man ikke har luktene for
 vinduerne. tenne lys eller høre den
 bråk inne vil den øieblikkelig fjærne
 sig. da den er meget sky i mørke tiden.

Rens luktens slut og tilværelse

Det er ikke bare jeg har drømt jagt på ren. har
 også drømt jagt på ren i Norge. og studert dens
 mytter som folk kunne slutte av Middelalder

Renn er ikke mere slæ som andre
 dyr og fugle som fanges, men det
 er en meget rar skabning. men bli
 den frisk vant med folk. og den ser at
 man ikke gjør den noget. bli den nok så
 megæente. Særlig er det med andre dyr
 og fugle. Nu har slæde tiden av jagt og
 jakt av redskaberne har så meget a si
 noe mener at man må legge fangst

redskaberne i gjøsteldunger eller i fjøden
 så det blir tungt lukt. Og når vi går
 gjennom at de mener at vi har
 smurt skotene i bjæsmoring, og går
 og setter sakker eller fæller, går ikke noen
 til redskaberne. Føkket er det lottet
 og heller er det ikke å se det ved, men
 det er redskabet som de ser sine kommu-
 ber dypt med. Rør er inbillt for
 det ser man, når man er og går ved
 et øst som ingen redskaber er, for den, at
 man har vært og gjort ^{med} mul å se, de-
 for kan det være en sound for den for gå
 til det. Nu ser jeg fæsmoring med mufrene
 her borte, vi legger ut å se for vi begynner
 og fange. Noen blir så tom, at den går
 ikke una at for vi er 2-4 meter fra den
 går klar inn til hunden som står luktet
 ligger og såmer noe meter fra huset, setter
 ut en taluten med sått suppe, spiers
 av den at god mat liker den. Jeg
 har forsøkt med mine røre i revgarden
 gid de fjøthim vaffelkake melle suppe

og alslags gods har de spist og taget
 af håndene mine. Når man begynder og
 fange disse husene som vi kender de, og
 man lægger godt mærke. Har man fået
 fare hvor snart de blir sky. Straks de
 ser sine kammerater slår i en lats ligesom
 under en fælde eller er fangt under i en
 netting og fælde, går de som de andre did
 ikke til redskabet om de er eller så seklene
 de er redskabet, som almindelig for man alle
 disse husene når man fange net. og det
 er og under netting-fælde for under fangst, og
 da maa man fange om dagen og holde
 et net. og under det straks. Nu, så må
 man hell for at slippe de i hel pletten bli
 fin. For det er en ro som de døde, at
 man holder dem som er fangst vil den første
 tiden palte sig. men kommer en som ikke
 har sed, går den ud ind. Fangst netting falden
 bli altid stående på plads, da jeg har en
 bare netting kasse som jeg holder de. Straks er
 det snarest de blir sky av. og det går
 også andre dyr og fugle. men skal jeg fortælle

om en Blåvortiske ^{denne} fy fangst Vi trakk i november
 denne tiepe Røn til hus ale i September
 og var svent tarrt i Hettings fellene hadde
 vi lirket hadde kjør beley fast inne i fellene,
 kun med flue gift ut og inn og spile, felene
 stod ikke til fangst. da vi begynte og fange
 friske dage i oktober levende reo, og mottunges
 fellene blev omt med ale ad fæst hadde
 kjør som var til spak på, og som is revens
 dette rasette. var det skells bekenningens tid
 på rene for de gift inn, det blev da fangst
 11 Vintur og 1 Blåvortkanne til 30 oktober
 Blåvortiepen og to andre Vinture som
 holdt til vilde ikke gå inn i fellene
 mottunges fellene men, men var stadig
 og lirket på fallaget og var som et
 flym inne og lirket på maten, men
 ikke bet i den, der så at ale var
 fæst fast i forbindelse med fald laget
 ikke for det at den var så stor men den så
 det. fy for andet da av trakk, og satte
 ale i sidene på Rassen. men ale
 var så stort at det gift trakk av Rassen eller
 mottunges Rassen for hele Rassen betio bare

av rutting foruden doi og avtutter. Men
 så baandte alle helt inn i bunden på
 fallet. Da gikk de inn etter en par
 dages behendlings tid men hoppet
 over den mat som var i avfallet.
 Men under at den stod og rev og slub
 i den mat som var lengre inn i
 sparket de med bare fotene i avfallet
 maten, og den blev Blå og typer
 og en av Hvirvrene ~~faller~~ Nu for eksempel
 med tramp seks som får ha vært brukt i
 stormide stolt og som er et dyrbare verk.
 En del brukte flue tramp seksen med alle
 andre og jeg også brukte bål som alle og
 sakt la i, det ville sig at om saksen var
 en smule i altken skid og over dattet
 med den lokket noen saksen aligeod
 og passet sig bra. Men blev da fast
 under den iuge arbeid med og spiss
 og slike stykker fra alle som den gjerne
 vil drage med seg. Hvis du i tennet
 liggende var ved seks alle og under feller
 som det hendes stadig i mørke tiden da

man med bedste vilje ikke klam og over
 de hele færingst. Komme de andre (stuefæder)
 og ser dette en del er så retseltne at
 de spiser sine kammerater. men er
 ved at spille på åle eller gå under feller
 som de har påsæts stadij. med både
 Rypen spak og andre sort fugle til åle jeg
 brukt aldie og smie noe dril på
 ved skabene på sakkene og andre jernfeller
 skrapen jeg de helt ren hvast år og smie
 de med alle minjens mæling for at de
 ikke skal rulle fast i færingst. og
 så varer et fangstred skab meget længe
 Og jeg ser ikke andet at jeg får like
 brugt rev som andre fangstfælt, som
 har på direkte tuld. Hvil ikke gift
 fangsten har blid sluppet. så har rev
 her op vært som en saga. man ser i
 noye som på flere øer var både hvit og
 brun de er helt ut ryddet, og feller
 for rev på Gralbard er ikke svært stort
 Nord øst land er det så godt som bare
 skrap rev, da der er lite og ingen fugle

fjeld og 10 Ryllen av Svalbard findes ikke
 af fugle fjeld og der slænger bare skuff
 herover. Bjørnen her og Hæksen er lig her
 men bestanden forment sig dærlig på
 sådanne øer, som isen kommer og går
 da revent altid søger ned på isen, og de
 unge knæppe fra landt vinden drøm av,

Revent ligger sands kan nok være fine, men
 Fuglekundens ligger sands for jeg er meget bedre
 i Alfeld findes hundene hingen som der søger
 efter snarere som revent. Revent er ingen Rys
 søker, den springer Rismuler eller Rismuler langt
 landet eller i Høg og på fjeld uden den
 Rysalen og Gai Glip av megen mat
 jeg har ~~bedt~~ det i megen på Rismuler.
 Har gåd efter han med hund i stille
 veie 50 meter til side av hans spor
 har hundene faldt slægt på Rysen af fugle
 i himen. Ligeså her på Svalbard går den
 Glip av mat jeg har for sigt og lægt
 mat hist og her, har ikke vinden
 hvilet for sat av maten med revent
 har den springet forbi, da den er

ingen Rys satte, der for når man sette op
Snallen av redskaber skal man tænke og
få fangst. Når dem strimler

Reens livsarene er meget dårlig
på Grønland, da det fra 10 September, er
ingen anden føde som Rysen. Dette Rysen
er meget færdig for mennesker, men passer
si godt for rener og på NW Kysten de der ai
Bom ingen rype findes. den har en sætte
lid på 7 mind. de får ikke fat i nogen av
de fagget sorten som kommer til sine fagget
pladen for omkring 20 april, men så kan
de finde enkelte hængelængen på isen som
er død under føddelen, man får om vinteren
rener som er helt blå i kjødet og så meget
at skind er næsten sat fast i benene
Jeg har fået de med papirer fra tang og
Himnen, den spiser rener og bjørn ikke.
Parrings tiden her på Grønland for os begynder
20 februar til udgangen av April enkelte
myr som passer ikke første år 1939 parer
Jeg en blåsort hanne med en hvid sort hane
Hvige var født den 10 Juli 1938 de parer først

17 april og tiepen fik den 10 juni 1898
 fik 3 Blærer kvælden og 2 hirtuskvælden
 tiepen som er to år gammel paa den 10 juni
 mors og de eldre fra 30 februar, har vi
 med det as ynglet unge 12 april, jeg
 fodrer mine nu med tricket kobbet god fæddel
 og spæd de tiere ud med det og ingen sekkelom
 har fundet det på dette 3 år jeg har had
 nye gærd her og der, og er tricket den første
 fangstmand som kan forklare Pottbædsrens
 mættelige passings tid.

Beltanden er nu på Pottbæd

Beltanden er gået Kalesalt med fra den
 tid fangsten fæle gik med gift. men
 nu i det senere år har den holdt sig omtrent
 ved like. De fleste overvintings fangst ekspeditioner
 gik i 1897. De overvintet på
 Helminian og en Halv på Rusten set for
 Valluspynt. Det var hovedsagelig bjergfangst de blev
 det som lå på Helminian døde i stjernet
 i april 1898. Karl Høller og Edvard Jensen fra
 Helgelund. men så overvintet de Amtholde
 i det London på en sport fangst ekspedition

1888-1889 på Danoen min far var
 da med De fangst 22 blev 13 hvide
 bone i Kasse felle når det var mine
 lyst og lyst dase. for Peter sjot de når
 de Spring at Kasse. Siden 1900
 arene har det blevet efter og flere
 fangst ekspeditioner, men det har
 ikke over steget mere som 15 fangst
 ekspeditioner på en gang, men 7 og 8
 har det været det vanteste, og alle de
 beste pladser på Prætor har været fangst
 på og flere pladser er for lidt, med
 bare mere til resultat, og flere folk
 har lagt på gode pladser, men har ikke
 kunnet komme sig på grund af at
 de ikke kunde drive sig selv, men
 kunde være nogenlunde bare fangst folk, når
 de havde bliver over sig. men alle disse
 gamle er fange fangstmen som ligger
 her frem-delt at efter at har grebet udgifterne
 bare så de har levet ubetydligt, men for
 en fangst mand og ligger op over kapital
 går ikke, da prisen var ^{for dyrt} faldt og spiser

er dypt for at få fangst sent til morg. 0
 Så var det bestemt om og for. Da de første
 begynte og fangste: Hovmænd fik de 190 rev.
 Ikke så var det: Beldund Lægen fjorden
 Dittom fjord Lange fjord Længen fra Cap Wika
 til Sedgatt, Længen fra Sedgatt til Viltmannen 3
 pynt, og Litle fjord Vide fjord. disse Længen
 blev det fangst de første aine de ble fangst
 på for 100 - 150 rev på var Længen. men kunne 10
 fjord kunne bare op duns 60 Længen første aie.
 du var fangst og på 110 Længen ved Længen
 Riffjorden Væbys fjord og Rips fjord bare nok for.
 På Rens Røtels fastland var første aie fangst
 40 rev. men i det senere aie har fangsten
 på alle fangst stasjoner varient mellem
 300 - 400 rev der er 150/0 Bliver.

For at bestanden skal holde sig og kunne
 formue sig lit. er det fornuftigste en fangst
 mand kan gjørlig på sine Længen, er aie ikke
 fange efter parings tiden. Jeg så foreksempel
 det første aie jeg var vintet 1827 blev fangst Rensund
 Henry Ræddi som var ledet og hadde an vintet
 10 aie for hadde den metode at vi skulde 4

fangste til med 40 april, som viste sig var
 galt. Vi fik to ^{den 10 april} huser med fulde hvalper
 den ene havde 7 og den anden 5 stykker
 og har nu sed i disse fem år, at mit hunder
 hunder har gået frem da jeg ikke har fange
 efter parings-tiden. Jeg har heller lagt ud
 alle i hunderet for at nogen skulle ha
 mest til den selv i disse dage af april kunne
 erindre sig selv, på denne måde ser jeg at man
 stopper streiferen og de 3 sidste år har det
 gængslet flere huser her på hunderet

Fuglelivet

Her på Præstebælt har vi bare Sorengler og Rysper
 som er støjere somme og vinter, men de
 kommer 20 andre fugle som kommer til sine rette
 steder Haverkatten er den fide og er allerede i
 fjeldet 20 februar. Tiden isrygen der efter så
 snart det blir åbent såker, er det ufulgt
 om vinteren langt Rysper har sket i mine
 skind i december, når det har været
 åbent 10 flere stykker lige så i februar måned.
 Alke Kongen kommer i april og da er det som alle

III 13

Some fjeldene får livi efter den lange
smørte vinter, når brønnen i huset tal
ar Alkekroen der kysse oppe i fjeldet
og flyder sig: Salskindet Medjo September
er omkring alle træer flyder for at svalbard
som som se flyde omkring, da de ikke
er flyde dygtig fra sist i September til medjo
Oktober, under tidlige is og kysse mod
ar de når siges ligge sig langt kysse.

Refugien kysse på is og kysse helt op
til 80° nør lede og mangen gang når der
ilke kysse kysse til kysse, og der
er kysse på den af den rent bord for kysse

Og den væste fiende Refugien har de Mager,
den lever bare ar Agt og flyde omkring om kysse
og fodre sine unge ar samme, for kysse
manden er Refugien en lille intakt kysse

Rundt svalbards kysse, pluktes ca 3000 kg.
sevental kysse, hvor samme. Jeg antag ar
de Refugien som bli udklatet for 20% be-
holdt livet. Refugien kysse bli nok
ved det samme, men det er et tid at
det er mindst 30% mere kysse som kysse

112 113

Rap gäsen er gød Kalesall med. men alle
de andre fugle sorten er hvist ikke gød med
i bældandem.

Kjort hundem

Ar hundem her jeg had en stor del af forstjæle,
rader, og dunt fugle jagt i stor stil, samt
dusinde flere hundem for andre folk.

Når man ser i en del betingelser hvor
ledes hundem den trofaste kammerat bli skudt
kan man med gne lide den dunt
hundem får med spænd slag med skiltene
og alige til. ^{med} Gerdalholmen. Jeg har tal hundem
som andre folk har had. De har vant kind sty
og ud alt. men har fäst de bedste dyr af de
med godhed? Gni kommando. Jeg har had
Gordonseller bil bjørnehund og Kjort hund
og de har vil sig som flinke dyr til begge
dele. Kjort hundem. må betændes meget
for segle må man begynde og kjort med
den. hjælpe den med og få los sladen
må den står alltså lile fast, samt passe
at lattet ikke bli for hurtig. med slag
og spen. Kan man da få en sta hund

Set op hummel til hunden med god smag
 og Klap, og altid vist man har en luttet
 god beth mat Giv hunden eller hundene
 når der passer. Hunden settes stor pris
 på sin hems vordighed, og anstrænger sig da
 til det lydelste når det knipper.

Man skal altid ha et godt hus for
 hunden da den som at andet saken, vil
 ha ly for uvar. Man læser snart hundens
 gemt- og kjende, om det er et dyt som
 er Enkelt, eller det er en vragt kat, som
 er surt last og vilje los. Nytteløse ikke godt
 eller skryt kommando med en liden Klap
 så nytteløse heller ikke slag og spænd.

Dyde er som menneskene mere med
 dærlig erne og lade. Der for kan man i
 et hund hundet finde 1-3 tre som kan være
 umulig og få de umulige av som de er
 fast end. Derfor skal man altid stille
 sig med så danske dyt. Det nytteløse ikke
 en slat prostitution eller kenskab i de.
 Igy kan det folk som har lagt husbørn
 og had hundene, som har vant de to

troos de har været ubarmhjertige med de
og sidste enden ^{for} ubarmhjertigheden heler
har end med at den har fået sig en
Kule, i stedet for tall for trostaben en
lang vinter.

Fangstens behandling

Og var fangstmænd er bare ikke og
være en god fange, men også og var
flink at behandle sine fangst. Så at
man får ros i stedet for blande på
sine varer jeg har altid lagt vinder på
og behandlet skind spætt ^{gode} og har aldrig
varet bryd for at få solget mine varer
fortimmet har jeg had bære fra flere frimere
som opstillet vilde ha vilde ha købt
mine fangster, men en skippers eller
en fangst leder må også være på passelig
og vide efter sine underordnede at de ikke
bliver med saltning og tving, da de finder
mange fangst folk som er ikke så rolig på
det. Alle som kunne må kites godt og skende
for at spekning må være god som skytter
i tøj eller vil træne bli mott og have

procentens dårlig se skindene godt
behandlet. Man kan få op til 8%
af sel og storkbæ. Regnsnes og Hvalers og
bjørne spæk gi ikke den % da det er
meget slæmholdig.

alle skind som skal sælles i bing eller buster
må brettes godt ud i hænderne samt strykes
givent ud over skindet og sættes må ikke
være af det grove da det let kan blive
flakket. Skind som skal brestes til pels-
værk og som ikke skal farves, må man
spærke sukkers godt. Sættes i sø-
vand der efter lægges de i lake et par dage
fast op af den lake og strø det med
salt og da lægges i ny skær og ren lake
og lader man altid gå over skindene, da
er man sikket på og ikke få gule flakker
i de frindene må absolut være tørre.

Bjørns skindene må sættes på samme
måde, hvist dette bli gjort kan man
med flakthed byde en væk fjøben skindene
Hver skindene kan det altid være meget
blandt på da en del først falkt behandles
Hvort

116

galt jeg har set fangst folk har sat og skape
fædt av skindene med knive og en har
jeg se har brukt et skjæfjellblad. disse
Med-skab^{te} vanskkelig vaskeri, da det
er for farvelig let å og få hud i de
syne skind. or så bærer de og skape
skindet fra bakken å frem over, som er
aldels med sat, da de ligger en himme
mellem skindet, og den himme rives løs
av, fra for til bakken. men vil ikke gå
fra bakken og frem over.

Min metode, efter revur er flad, og det
er en rev som har fæst på sig, er det lile
fæst på skindet se man at himmens
er blank, og da man den fjernes, da
der er et fæst lag mellem skindet å himmens
som jeg sætter den da på en spille som
er av pudsset med sandpapir så den er aldeles
glad, begynder med hode og flar alle fæt hode
av smide og brukt fjernes fra øiene, da den
sunder brusten er meget fædt, til skape
vaskeri har jeg en almindelig spise skje
som jeg med en fin fil har fæst en

for so eller en brat som vender ind i
 skjælen. Sitter himmen under skapningen,
 for det alene og op til den ~~med~~. Når man
 kommer ned til halen sættes den fast i
 hale epiden på spilen og sprettes op, når
 skapningen er færdig for at få en hånd skub.
 og vand i et ~~glat~~. Vask skindet for hode
 og ned over. For at være sikker på at den
 alene som er brukt for at lide himmen og
 fette er fjernet, eller kan skindet bemærke
 når det er gjort. ^{et skindet} pa to spiler. Skal
 ikke skindet for meget, for en liten Rose
 er en rund gjendland mellem spilerne.
 en liten trådspile sættes mellem begge ører
 og en på hver side af hale tungen. For vand
 fangst mund tungen 3-3½ time når seerne
 er færdig for at gøre den hip hop i beugnet
 flaingen. Skjelen er et ut-mærket vortli de
 en samlet fæltet. med Kniv vender det
 av jeg har mange gang spillet Boudie
 Hordet : Tamsø, ^{et skind} behandling, at
 jeg har fået mange ~~vilde~~ gode råd. og
 nok for min behandling.

Kvindene som fangstmænd

118

Det var så forfærdelig nær folk for mere år siden hørte at en kvinde skulde ligge hugges i samment med en fangstmænd. og det var de som vilde at vinge at kvinderne ikke fik lov. men nu er det en ganske skik. at de som har sine love her apper i isortene har også sine kjæde sammens med sig. og som er til stor nytte for at man kan op nå mere fangst. Det blev i forhold med en skov om bord på en fangst skude. Og jeg vil sige at en hval fangstmænd må betale stor pris på en så-dan kvinde som vil del-ta i en fangst ekspedition.

Min Lolly har nu levet 4 år og de 2 sidste år har hun ikke været i Norge en time, da den sørgelige Krigens Rør a avskær var mere borte som jeg har apper i smul-færd om som man. Og da vi ligger så langt fra Longyearbyen. er det så mange ting som ønskeligt give leilighed for at Rør vil Norge og op i gjen, samt var det væsentligt nok for at få den proviant vi trengte.

Finska 1940. I ta ai har bare kunde å mig
~~ligge~~ her, og hun har ikke vært borte om
 Gjenn. Har besitt hytten, om jeg har
 vant borte både 2-4 dag på bestagjenn
 som ligger opp til 20 km. fra Nordsta-
 gjenn. Hun har passet Neregårdens fangst
 på nærmeste gjennome turing. har bare
 hand en hund til Kammuset. og de
 to er uadskillelige. En dag jeg var borte
 kom der en borte til hus alle. hvor vi har
 signal fra alle og inn i Sjæen. Men
 for signalet gik. var det hundene, da
 den lille Gjenn, uten fr. og samtidig
 gik signalet. Vi har en skung fast
 i et Robbe skind som har spærret på
 skungen går inn i Sjæen. der er gjort fast
 en mekanisme som henger en blett
 brett i, skungen er festet i den. og da
 når da Gjenn begynner og vistes og
 rirer i skindet felder. bollen ned på
 gulvet, dette har ikke Gjenn gaaet opp
 for i sit arbeid. Hvilt man skulde ha
 ringe apparat. vilde det skremme

da den er meget var den for mig
 man kan luke for vinduene, for
 lyset skye den og så.

Da Bjørnen holdt på med skindet
 hadde hun først et skar med å
 få hundem solig, da den var elleve
 nær den så hun tok Bevarer, for
 den hadde selvfølgelig at hun skulle ut,
 og dette var den første bjørn som skulle
 skytes på. fra skytte luten, som står
 i fjæveggen. Je hadde fortalt hende at
 hun måtte bare være kolleblodig om det
 skulle hende at hun fikk besøk av kjempen
 om jeg var borte og til svare fikk jeg, at hun
 var glad for hun hadde lært å skyte.
 Hun tok da frsigli av skytte luten
 og bjørnen stod da bare 4 meter fra luten
 og hun la da an i en fart og brøt
 lis og kjempen segnet med med et
 brøl men var ikke død, hun gav da
 den en Rute til som ente dens liv?

Bjørnen blir da liggende liggende kjempen kjemp og de
 jeg kom, var hun ikke lite stolt av hva

~~og~~ ¹²⁸ ~~tra~~ gældet en isortens kjempe som
måle sine 11 fot fra snut til hale spel
han er bviist den første av kvinder som
på egen hånd har lagt i vei på en
sædvan spent jagt. En dag senere var
var en björn kommet til huset uden at
vi hørte den, jeg havde glemt at lukket
i den dør. og inde i stuen havde
jeg slænt spalt i en kasse, som jeg
brukke og giv rømt av. Vi sat og
talle sammen, og et som det se hørte vi
det rusle uden for jeg lukket op døren
for se sig, med gærdet klar i hånden, mørkt
var det som i graven, men hørte at det
sægsse björnen synger, men han intet
se da den var gåd i stiel for lyne av
stuen. jeg snitue mig langs veggen med fingrene
på ættrækkene og da jeg kommer til hjørnet
~~et~~ ^u næsten briste piben bort i den. Jeg gæyre
ud i skroten da jeg bare så sin riddet av
den og trækker mig vild blakkelyt baskjortet
jeg hørte intet gæi inde og kinder lygde
for jeg gjorde den var død, kom ud for

Se at Kulen har gåd ud i kassen på den ¹²²
og med hode lå den op i spæk kassen
som den havde drad ud af fjær, således
vi sat inde og talle sammen, men senere
efter disse besigt av bjørnen er ikke sæt
engstelig om vi er både 2-3 dage borte
i ferien til Bitteljondene, så der findes
der mest i de nordste Kvinder. Her har
i disse fire år fangst 21 Skovue og
1 Blåue samt sket flere Ringel og
en del fugele og vi nu slutt av at hun
skal bære Blåue sine og skind Kæpe bære
hun selv har fangst.

Isforholdene

Isforholdene er ikke like at om andet. Gunde
 Vasme kude og vinde og strom. I aene 1896 -
 1899 hadde vi gundtigg isforhold runt Svaband
 Og da var det kude og Gunde eksped
 Gjore la runt og gruppen på Gladmalinger
 Damerne bygget da op et stort
 hotel i Fjige fjorden. og om sommerne var
 det da en del turisttrafikk.

På den ene stor periode 1900 som var
 i 9 år det var da svært for domstol og sel-
 fangere i seile runt Holendet til tross vi hadde
 motor og drupp faste. Sedan 1919. har det
 igjen vært gundtigg is at runt Svaband
 Bytte antagen i 1926 da kom man ikke
 lenger fra Velt som til Løren på Holend, men
 da det med ingen rakte å se Huitopas
 stedet da driv den tab. man man
 klarte og frakte den til Kap man
 hvor man da måtte store ismarker
 som la latte mot Kong Karls land
 og hadde off. frakting og fraklet ikke
 til Karsten og for klappen i for den 6/10

bolger

J. 1925 Var det det mindste is jeg har
 set ved Polbords kyster. Jeg havde dengang
 m/k "Guldbland" og gjorde mig en eske
 tur nord over fra Hvitø. for muligens og
 op langs Billeland, som skulle ha været
 opsluttet i 1807. Vi kom da op til $81^{\circ} 20'$ N
 og 35° E. og i det bøl var vi så i ikke
 begynde til land lodde flere steder og fik fem
 100 - 150 fomme. Store åbninger sås: Nord
 Vi gik da ned til Hvitø som jeg og L. var
 i 1923 - 1924 var på land på de to
 steder som vi var bøl for is og hentet blev
 prøvet til Dønt Hval, men under sålle ikke
 mere en. Yderst det gik så har vi fundet
 Andre i 1924, for vi var lige bøl da,
 som døde først Andre.

Et fangst fador som skal drive Nord siden
 ar Svaband i store isår. iskanalen kan
 ligge fast både fra Ost og vest siden, men
 en for den talte kan være store rækker
 og sprut is, som ikke kan sees for toptrinder.
 For eksempel vil den ligge fast fra
 Wilkenson punkt. og styres West over

den gamle har den flere år, og vi ved at den
 var skædet, men is for holdet vil ikke
 for andre sig alle sommen, faste
 kan bygge og vende, ved Nordkysten og gøre
 sig en og anden trip til Wollommen
 for at se om der bli land åbning, til slut
 returnere fra NW kysten uden fangst. Jeg skal
 nu her berette min erfaring som jeg gjorde
 i 1915 så de unge uerfarne fangst folk
 skal få en vejledning.

Under et sådant forhold må
 man ta sig en tur op på Stat. huse fjeld
 eller Nordkysten, vi ved om der er
 man får da se om vindpansret er
 åben og det da alle så lide bestemt
 så får man se is forholdet, når
 man ser at skudet er åben og det
 er sprudt is med åbning. Nord.
 går man 4 præcise mile Vest for
 Møffen åen, om den ligger tæt
 vil der for hver stime skifte slæde
 op så man med motor eller damp
 fastoi kan gå til i gennem is bælter.

126 ~~121~~

nær isen setter sig og der ingen strømninger
 på vestre og nordside af Haffensien, der
 strømmen fra Olga Stredt går Wims Hylers
 stræde og aldrig stopper og går SO. om det
 da skulde blæse op NØlig vind når man
 var kommet igennem isbelte går ikke
 skibe længere ind i Stredt som
 til Kys Spare og Lørdag over til isfjeldet
 på NW side af Lomme Bay. Der var
 kommet man både om og ud om isen
 skulde ligge tæt mod over den SO del af
 Hvitogreenien, på øst side af Haffensien
 får man altid land trykkes, da
 strømmen ved land fra Hulegubst Sted
 og udløb skifter for hver 6 timer. Jeg
 har flere gange efter 1915 været inde
 i Hulegubst Stredt 1. og 1½ måned for anden
 færd og gjort bade fangster, og når
 jeg har kommet helt ud af isen, har
 enkelte færd dag ud for Vostok
 og været på land omkring i 1926
 på to flåder fangst folk rummelig Apr.
 Ludvig Larsen og ^{skibet} 1/2 Klor Amelons ud for

127 ~~122~~

Norskøien held til 10 august og vendte at
den skulde åbne de returende og
gik ned det siden av Stralbad. Jeg
kom til Norskøien den 14 august den
låg på samme måde, jeg under lille
forholdet og gik igennem is og traf
de senere ved Ulvebugten. Her der
brukt fjeldet til topinde ville de her
spare den lange vei og varet en mand.
for inne i Hisseløsen skredet. Ja
Ost må man bruke Haggrenen til
Topinde vill man komme til den
ellus er man ved lukkende vind
og bruke luft spilte, og det er og
Hile på. 1914 satte jeg på den 150 av
Haggrenen sin efter å ha sed et fint luft
spil av isforholdet den 17 juli vi kom
as fint igennem is bellet, og var det enkle
fargest factori som stände op til Noland
og vi fik fin fargest av Hvalene og Skattele
Samt en del bjørn. På N.W. siden av Noland
må man være ydelt for lette for at ikke
bli fald i den. For eksempel det er land at mig

fra Bævre til Kap Plata og det er stille
veir. og man går op mod Riberfjorden;
skal man bare opmuntre på; der
er sky datter oppe i fjeldtoppene
på Gyvåne er det nordlig vind lenger
nord og da kan isen ha trekt mod land
og være nåd Bævre på noe få timer.

Der for mi munde veltviltig gå Well
over så snart man ser sky toppene i fjellene
på Gyvåne, eller skal det godt gjøres
og berge fastholdt fra for is da det inget
skjuler skal er lengst landst: og isen
skruer op lengst op om land. ~~skruer~~

D/s. Rangvold Jakt. Jagt. Anna. Sjøp Lønsjød
ha for litt ved NW Kysten av Holundet og Øst

Bragante trodde på i 1928 og gjorde sin siste
reis ut fra Vorkap. Like så bor man aldri
presse sig op, land avring fra Bævre'st
mot Vorkapen synt. da landet lenger
Renskyr landet er ut grunt og flere
ruller og over skruvningens reis isen trekt
til i det farvann har flere fartoi for litt

I de 29 år jeg har reist som frim i de arktiske egne

har jeg ikke fortalt noe faste.

Is buene har i de siste årene minsket
kolosalt og landet er kommet frem betydelig på
mange steder. Flere brenn som for 5 år
siden var godt faste, er nu her på NW
kysten segnet krummet. Drivisen her på
NW kysten har holdt seg her langt borte
så den har ikke vært trykkelig fra fjellet
for i februar untvungen i 1939 hadde vi
noe få isstrømmer i oktober, men efter
noe dager der sydlige vinde de tilhavs
og fast isen har ikke lagt seg for i februar
temperaturren har vært lavere i februar og Mars
men har ikke været lavere enn 36°C
i desember har det vært opptil 7°C . I 1940
i desember måned. Til den 23 hadde vi
her i Rallyhavn 2° - 6° + elverne samt som
om det var sommere og som hvis ikke
er her i måned måned.

Jeg havde i 1914 en Dordondeller som var et eksempel af en fugle hund og flink som bjør hund i bane paller. Jeg tog hunden med mig på iskøbt for mulighed at den ville være til nytte på bjørne jagt.

Det viste sig straks at dyret var stolt og ta kampen op mod banten. Vi kom under is og en dag på nogen store ismarker var flere bjørne. Jeg gik inn over isen og da hunden fik se den bed den springe frem i et nu inn hule den bjørnen som da havde lagt på spring urina. Den hørte ret på banten til bjørn og her sig sa under da bjørnen springe runt for at slå, men straks bjørnen skulle springe under var den på banten, så bjørnen blev helt helt sjok til vi jøb den. Således blev det for flere bjørner med den hund. Så var det i 1916 vi la ved fast iskanten i Lommeby fast isen var meget tæt med store huller så det gik ikke ant for folk at gå på den. Ca 2000 meter inne på isen er der en bjørn, vi går til fast iskanten med fast is.

Jy varble hundem om björnen klapper den
 og viser den retningen inn over isen. Han
 stopper ned på isen og faar somen
 vind i sitt sak inn over mot den
 men da den hadde sprunget hal
 delen stopper den, antagelig og var
 men fik ikke taff da det var helt stille
 den kommer ut. Jy snakke da godt til
 den og ber den springe igjen. og bad den
 passe på björnen. Det var som den en
 stund stod og tænkte men så bar
 det av gæide, og spring da så langt
 at den fik vee på den, da den kom
 til björnen. la björnen på spring inn over
 men det var bare noe hop så var. Stom
 i bakken på den. Björnen ville bare inn
 fjorden men hundem gav sig ikke. til slut
 begynte björnen og hoppe ned i de store
 hul og dukket fra hul til hul men. Stom
 var ble den kom opp og ga hals på den
 på den milen horte de på en 20 minutter
 men da var björnen godt ut kjøl, og kom
 opp på isen og begynte og ruste ut til kanten

men da spansk søkte slagne på den, han
 lonket så passende efter, men da den var
 næsten til randen kunde han ikke bære sig
 for at give ham et gleff i baken for den
 fik en Rude. Selvf. havde jeg Engelsætter
 med mig som og så var finst fugle hund
 men var nok bjørn.

Lik om Skede og Skid smurning

Vi har praktiseret her oppe meget om og få
 skid og skede til at gli let i alskade for
 og vi har nu fundet et en patent som
 skide i ca 1½ timer i fast mil veir
 sojs is, det er en del Harepitt en del
 farafin volds en del haffine kokes. 50 min.

den smurning er ene skide, men
 for glat i mot bakke de første timer.

Skidene eller skede meime, må være
 forre værmus op med primus eller fyrlampe
 eller varme på en felle med stang til
 og lunde i mere skid til farafin på feller.

Smurningen må værmus efter hvort man
 smur på så den gli som glet under skidene
 det er gjort på mere meime, og kan lades
 skids gli brukt. men til skide på isen er da
 stål eller nysol på meime det bedste